

Over het wezen van God

**"Ik ben die ben" - Liefde - Licht - Kracht - Gerechtigheid -
ordening - verlossing - Jezus Christus - Drie-eenheid**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.2056 Drie-eenheid
- BD.3398 Alomtegenwoordigheid van God - Wezen - Kracht
- BD.3537 Ik ben, die ben ...
- BD.5215 De Liefde heeft het verlossingswerk volbracht
- BD.5592 "Ik ben het Licht van de wereld" - Licht is waarheid
- BD.6150 Wet van eeuwigheid: Liefde - Goddelijke ordening
- BD.7118 Bij God is niets onmogelijk
- BD.7494 Liefde; hetzelfde als Leven
- BD.7547 God is een welwillende, barmhartige rechter
- BD.7648 God als liefhebbende Vader
- BD.7650 Uit het vuur van de liefde straalt het licht van de wijsheid
- BD.7828 God is een Geest die zich heeft geopenbaard in Jezus Christus
- BD.8006 Gods Wezen is een geheim
- BD.8042 Gods grote liefde
- BD.8062 Gods gerechtigheid - Strafgericht - Verlossingswerk
- BD.8080 Door gebeurtenissen in de natuur openbaart God Zijn macht
- BD.8082 God is de liefde
- BD.8095 God is in ons - Hij is bij ons aanwezig
- BD.8125 Het weten over het Wezen van God is nodig
- BD.8141 "En het Woord is vlees geworden!"
- BD.8498 Door Zijn aanspreken onthult God ons Zijn Wezen
- BD.8504 Gods gerechtigheid eist verzoening voor de schuld
- BD.8649 De Bron van alle kracht is God
- BD.8709 God is de Heer over leven en dood
- BD.8767 De onmetelijke grootte en macht van God

BD.2056

3 september 1941

Drie-eenheid

De leer van de drie-eenheid Gods heeft al aanleiding gegeven tot de grootste versplintering onder de gelovigen en zal voortdurend een bron van ergernis zijn, zolang ze niet juist gebracht, dat wil zeggen: de mensen aannemelijk aangeboden wordt. Geestelijke duisternis liet ze ontstaan. Geestelijke duisternis bedacht een uitleg van de woorden "Vader, Zoon en heilige Geest", die voldoende was om het denken van de mensen in verwarring te brengen. Het is ook een geloofsleer die onvoorwaardelijk moest worden aangenomen, omdat de mens die daarover nadacht, niet tot een bevredigende oplossing kon komen, dus haar beslist zou hebben moeten verwerpen. En dit werd tegengegaan doordat het aannemen van de geloofsleer onder dwang geëist werd. De leer van een God in drie personen is onaanvaardbaar voor ieder denkend mens.

Zich God als een Wezen voor te stellen is voor de mens al niet mogelijk, want een Wezen geeft hem het idee van een vaste vorm, zonder deze is het hem onbegrijpelijk. Zodra nu de mens zich de Godheid als persoon voorstelt, geeft hij de vaste vorm een gedaante.

Dit is in overeenstemming met het bevattingsvermogen van de mens, maar wijkt toch helemaal af van de waarheid. Een leer te formuleren van een Godheid in drie personen is alleen maar geschikt om het goddelijk wezenlijke af te zwakken en door een menselijk begrensde voorstelling een vals beeld te scheppen van een eeuwige Godheid. Het begrip van de drie-eenheid Gods is alleen daar te verklaren waar de voorwaarde om te begrijpen gegeven is door het willen doorgronden van goddelijke wijsheden door het geloof en de liefde. Mensen die noch diep gelovig zijn, noch in de liefde leven, zullen dit begrip alleen puur verstandelijk willen ontleden en dit kan niet tot het doel leiden, dat wil zeggen: er kan geen resultaat tot stand komen dat de waarheid benadert. Veel is de gelovige mens echter begrijpelijk, omdat hij door middel van gedachten onderricht wordt uit het geestelijke rijk. Geloof en liefde zijn de voorwaarden voor het weten over Gods liefde en wijsheid, over Gods werkzaam zijn en besturen.

Ze zijn verder ook de voorwaarden voor het ontvangen van de waarheid.

Dus worden deze overeenkomstig de waarheid op de hoogte gebracht van de liefde Gods, die alles heeft laten ontstaan wat is.

Zij worden onderwezen over de samenhang van alle dingen, het allereerste begin, de zin en het doel van datgene wat is, en daardoor zien zij de oneindige wijsheid van God.

Zij worden in kennis gesteld van de kracht die alles doorstroomt, van de almacht Gods, van Zijn wil, die ononderbroken actief is, en van de samenhang van elke schepping met deze kracht.

De gelovige, liefdadige mens vat al deze wijsheden, want als hij gelovig is en de liefde beoefent, stroomt de goddelijke geest door hem heen. Dat wil zeggen: hij neemt de kracht uit God rechtstreeks in ontvangst en hij wordt daardoor ziende en wetend. Dus begrijpt hij nu ook dat het mysterie van de eeuwige Godheid alleen maar kan worden doorgrond als God zelf door Zijn kracht in de mens werkzaam kan zijn. Want iets geestelijks kan alleen maar geestelijk begrepen worden. God is geest en de kracht uit God is eveneens geestelijk.

Stroomt deze nu de mens toe, dan kan hij ook binnendringen in anders ondoorgrondelijk gebied, want dan is het niet de mens die dit vraagstuk oplost, maar de geest uit God in de mens. Maar voor de mens die alleen met zijn verstand denkt, zal het geheim van het wezen van de eeuwige Godheid een geheim blijven.

En zo is nu ook de leer van de drie-eenheid door het menselijk verstand uitgelegd en ontstond dus de leerstelling van een God in drie personen.

God kan nooit worden voorgesteld als persoon. Hij kan alleen in de gedaante van Jezus Christus de mens aanschouwelijk worden gemaakt, zodat dus de mensen op aarde daardoor zichzelf een voorstelling van God maken als zij zich Jezus Christus in alle glorie voor de geest stellen.

De eeuwige Godheid is liefde, wijsheid en kracht. De liefde is de Verwekker van al wat is.

Het is de Vader van het al, het is de Oerkracht zonder welke niets zou kunnen bestaan wat is.

Uit de liefde is alles voortgekomen en tot liefde moet alles weer worden wat zich daarvan heeft afgekeerd.

De liefde is God zelf. Wat uit de liefde is voortgekomen, geeft blijk van Zijn wijsheid.

De liefde is God zelf. Zijn scheppingen, alles wat uit Hem is ontstaan, getuigt van Zijn wijsheid en dus is, wat uit de Vader is, Zijn zoon. En Gods wil, Zijn kracht die alles liet ontstaan, is Zijn geest.

God de Vader, God de Zoon en God de heilige Geest zijn in zich het Wezen van de eeuwige Godheid - liefde en wijsheid en de kracht van Zijn wil.

"De goddelijke wil om lief te hebben nam vorm aan", deze woorden hebben dezelfde betekenis als "Vader, Zoon en heilige Geest". Want de liefde Gods liet de wil actief worden en schiep.

Gods liefde en geest belichaamde zich als wijsheid.

De geest Gods liet de Zoon uit de Vader voortkomen. Wie gelovig is en in de liefde leeft, begrijpt deze wijsheid en voor deze is de drie-eenheid van God opgelost. Maar in welke dwaling verkeren de mensen bij wie het aan geloof en liefde ontbreekt en die desondanks iets hebben aangenomen als geloofsleer dat zelfs voor de knapste wijze onaanvaardbaar blijft. Want wie zich een Godheid, gebonden aan personen voorstellen, die ontbreekt het nog aan elk geestelijk weten. Voor geestelijke wezens gebruiken zij iets puur aards, dat helemaal wegvalt in het geestelijke rijk. De voorstelling van een Godheid in drie personen is misleidend, ofschoon de toevoeging wordt gebruikt: "Ze zijn één". De mens wordt in een verward denken gebracht zodra hij het waagt daarover na te denken.

Het is echter de mens van de kant van God niet verboden daarover na te denken. God wil hem duidelijkheid verschaffen en het is niet Zijn wil, dat hij door menselijke invloeden in blindheid voortgaat, alleen moet de juiste weg gekozen worden die naar het inzicht voert. En zij die zelf onwetend zijn en die hun onvermogen om geestelijk weten in ontvangst te nemen trachten te compenseren met verstandelijk denken en verstandelijk opgestelde leerstellingen, zijn waarlijk niet geroepen andere onwetenden te onderrichten. God is geest en kan alleen geestelijk worden doorgrond.

Amen

BD.3398

8 en 9 januari 1945

Alomtegenwoordigheid van God - Wezen - Kracht

God is overal tegenwoordig. Zijn geest is niet aan plaats en tijd gebonden, want Zijn geest is kracht, die alles doorstroomt en daarom overal en tegelijkertijd aanwezig is. Maar deze kracht is niet iets onwerkelijks, om welke reden ze steeds en overal kan worden aangeroepen, omdat gedachte en wil deze kracht bezielen en de gedachte en wil steeds werkzaam wordt, in overeenstemming ook met het aanroepen, door wezens, die als het ware uitstraling van kracht van haar zijn en bijgevolg hetzelfde als God, alleen in aller geringste mate wezens die een evenbeeld zijn van het volmaaktste Wezen.

God is overal daar Hij anders niet volmaakt zou zijn, want de volmaaktheid kent geen beperking, ze kent niets dat aan plaats of tijd is gebonden. De volmaaktheid

van God is echter door mensen niet te vatten, omdat de mens alleen het begrensde kent en hij zich het onbegrensde niet voor kan stellen.

Daarom is hem ook de alomtegenwoordigheid van God moeilijk geloofwaardig te maken, want zodra hij zich de eeuwige Godheid als Wezen tracht voor te stellen, staat hem al iets beperkts voor ogen, dat voor hem alleen maar plaatselijk en ruimtelijk is voor te stellen. Bijgevolg tracht de mens met de uitdrukking "kracht" de eeuwige Godheid duidelijk te maken, wat op zichzelf wel waarheid is, maar aan de persoonlijke band van de mens met God sterk afbreuk doet, want deze kan volgens 't menselijk verstand alleen met een wezen tot stand worden gebracht dat in staat is te denken en een wil heeft.

De verbinding met God is echter absoluut noodzakelijk en daarom moet God als Wezen worden erkend, wat ook heel makkelijk mogelijk is, omdat elk scheppingswerk een door Zijn almacht tot vorm geworden wil verraadt en diepste wijsheid, dus 'n volmaakt denken laat zien. En zolang een scheppingswerk voor het menselijke oog duidelijk zichtbaar is, is in zekere zin ook Gods almacht bewezen, omdat elk scheppingswerk een uiting is van Gods kracht, dus God zelf daar moet zijn, waar Zijn kracht tot uitdrukking komt.

Denkt de mens daar ernstig over na, dan is hem het denkbeeld van een Wezen veel aannemelijker, omdat zin en doel van de scheppingswerken geen twijfel laten ontstaan dat daar een Wil vol wijsheid aan ten grondslag ligt; en waar een wil is, is ook de mogelijkheid, zich deze wil genegen te maken. Bijgevolg kan dus de verbinding tot stand worden gebracht door gedachten waarin iets wordt gevraagd, daar de mens in zichzelf de overtuiging heeft gekregen dat het verzoek dat hij in gedachten opzendt, gehoord wordt en dat overal en te allen tijde, en dat hem kan worden ingewilligd van de kant van het Wezen, dat volmaakt is en daarom ook vol liefde is en macht.

Het Wezen Gods is geenszins als persoon voor te stellen, want dit zou volgens menselijk denken een beperking zijn, die ook de alomtegenwoordigheid moeilijk liet geloven, want het Wezen van God kan niet in een menselijk voorstelbare vorm worden gebracht.

Maar in Jezus Christus heeft de oerkracht van God, de uitstraling Gods, zich gemanifesteerd, dat wil zeggen: Ze heeft een lichamelijke vorm helemaal vervuld, Ze is als het ware degene geworden (Jezus) die in deze uiterlijke vorm leeft, en derhalve zichtbaar voor hen die zich van God een voorstelling willen maken. Want al Zijn gedachten laat God tot vorm worden door Zijn wil, zo ook de gedachte, zich zelf voor de mensen aanschouwelijk te maken, zonder dat dezen door de volheid van Zijn kracht en licht verteerd worden.

Volgens de natuurwet is een zichtbare vorm aan plaats en tijd gebonden, ze is pas dan ruimte- en tijdloos als ze zich volledig vergeestelijkt heeft, toch blijft ze de mens voorstelbaar. En in het geestelijke rijk kan het oog dan deze vorm aanschouwen en dus God zien van aangezicht tot aangezicht. Maar Gods geest is overal en wel voortdurend werkzaam, dat wil zeggen: Hij laat Zijn gedachten door Zijn wil tot vorm worden. Dientengevolge moet Hij een Wezen zijn, omdat Zijn wil en Zijn wijsheid in alles duidelijk zichtbaar is wat Zijn kracht heeft geschapen.

En daar de eeuwige Godheid de verbinding met zich tot stand wil hebben gebracht, moet de mens ook geloven dat God een Wezen is, want als hij zich Deze als slechts een kracht voorstelt, zal hij deze verbinding nooit en te nimmer tot stand trachten te brengen, maar dan leeft hij zijn aardse leven tevergeefs, want een geestelijke vooruitgang moet het gebed tot God om genade tot voorwaarde hebben en dit zal wel tot een Wezen dat alomtegenwoordig is, opstijgen, nooit echter tot een kracht, waaraan de wil en het denkvermogen, dus de kenmerken van een wezen worden ontzegd.

Amen

BD.3537

4 en 5 september 1945

Ik ben, die ben...

Ik ben, die ben, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Ik ben zonder begin en zonder einde. Want Ik ben een Geest die in zichzelf kracht en liefde is, uit wie alles voortkomt wat is, die wil en denkvermogen bezit en zodoende in alle wijsheid werkzaam is.

Ik ben, die ben... zonder Mij is er niets en zonder Mij kan er niets bestaan wat is. Ik ben de Kracht die het hele heelal doorstroomt, de Wil die alles regeert en de Liefde die alles behoudt wat uit mijn Macht is voortgekomen. Van Mij is alles uitgegaan wat aan zichtbare en onzichtbare scheppingen het heelal vervult, en eeuwig blijft dat, wat door Mij geschapen is in samenhang met Mij, want kracht is niet te delen, ze is niet te scheiden van de Bron van kracht, ze blijft wat ze is - uitstraling van Mij zelf. Alle scheppingen zijn Wil die tot vorm is geworden die met de kracht werkzaam is en mijn gedachten tot werkelijkheid laat worden. Maar Ik zelf ben Schepping en Schepper tegelijk, want ze bevat mijn kracht, de oersubstantie van Mij zelf, in zich; dus moet Ik zelf ook overal zijn waar scheppingen van Mij aan het licht komen.

Ik ben een Geest die almachtig is, liefdevol en wijs, die voortdurend actief is en dus werkzaam is in liefde en wijsheid, aan wie niets onmogelijk is, omdat de kracht van de liefde niet is voor te stellen en ze geen grenzen kent. Ik ben een Geest en dus

zonder tijd en ruimte, Ik ben van eeuwigheid en overal, niets blijft voor Mij verborgen, niets is voor Mij onbereikbaar, want Ik ben het enig volkomen Wezen en uit Mij komt alleen het volmaakte voort. Wat in Mij zijn oorsprong had, was geestelijk dat als mijn evenbeeld gevormd was in alle volmaaktheid en door de kracht van mijn liefde tot leven werd gebracht. Het was een deel van Mij, onlosmakelijk met Mij verbonden, het was mijn uitstraling, die Ik een vorm gaf, die nu als vrij zelfstandig wezen, net als Ik, kon scheppen en vorm geven door mijn kracht die aan een stuk het wezen toestroomt.

En mijn geest doorstroomt alle wezens die van Mij zijn uitgegaan. En dus ben Ik zelf in hen, en Ik zal nooit ophouden te bestaan, net als ook het wezenlijke dat van Mij is uitgegaan nooit kan vergaan, omdat het een deel van Mij, van de kracht van mijn liefde is. En zo getuigt alles van Mij wat Ik geschapen heb, zoals alles mijn kracht in zich draagt, want zonder deze kracht kan niets bestaan. Zichtbaar en onzichtbaar voor het menselijk oog werk Ik en mijn werkzaam zijn is steeds de uiting van kracht van Mij, die ben van eeuwigheid tot eeuwigheid. Wie Mij heeft herkend, ziet Mij overal, hij weet Mij overal tegenwoordig en hij voelt Me, want met elke ademhaling neemt hij de kracht van Mij in ontvangst, die hem mijn nabijheid verraadt.

En ieder mens die zijn verstand gebruikt, zou Mij moeten herkennen, want er is niets dat niet van Mij getuigt. Het zijn en worden van elk scheppingswerk is in Mij bepaald en al het geschapenen is met mijn kracht en mijn geest tot leven gebracht en het leven alleen al is bewijs van mijn bestaan, het bewijst een Schepper, die aan Zijn werk het leven gaf, daar geen enkel wezen zich het leven zelf kan geven en in stand houden. En leven draagt alles in zich wat duidelijk zichtbaar is, want zelfs de (schijnbaar) dode materie leeft, niets blijft in zijn uiterlijke vorm bestaan zonder te veranderen, dus is het in zich werkzaam, al is het ook in minimaalste mate, en werkzaamheid is leven.

Ik was, Ik ben en Ik zal blijven in eeuwigheid het volmaaktste Wezen, Dat tot alles in staat is krachtens Zijn wil, Zijn liefde en Zijn wijsheid, Dat scheppend en gestalte gevend werkzaam is, dat ontelbare wezens geschapen heeft en hen gelukkig wil maken tot in alle eeuwigheid. Nooit zal een wezen mijn volmaaktheid kunnen evenaren en toch trek Ik alles naar Mij omhoog in mijn nabijheid, om gelukzaligheid te schenken door de uitstraling van mijn kracht, die alles doorstroomt wat verlangt naar zijn oorsprong, dus door rechtstreekse overdracht van kracht de vereniging met Mij gevonden heeft, die was, ben en blijven zal van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Amen

BD.5215

21 september 1951

De liefde heeft het verlossingswerk volbracht

Ik ben voor u gestorven aan het kruis. Mijn liefde voor u had geen grenzen en ontbrandde in de mens Jezus tot een sterkte die het vergoddelijken van zijn ziel bewerkstelligde, een toestand die Hem boven de menselijke aardse sfeer uit hief en Hij werd één met Mij. Alleen zo'n sterke liefde was in staat het kruisoffer te brengen, want anders zou Hij als mens niet hebben kunnen standhouden, als de kracht van de liefde Hem niet gesterkt zou hebben. Hij stierf als mens de kruisdood en toch was Ik het zelf, die Me voor u mensen heb overgeleverd aan het kruis, want de mens Jezus bleef in de liefde, tot Hij zijn geest prijs gaf.

De liefde bracht dus het offer en de liefde was Ik zelf. Dit is ook een mysterie en zal het blijven zolang de aarde bestaat en u mensen met aards gericht denken het verlossingswerk beoordeelt. De mens Jezus stierf aan het kruis. Ik zelf kwam naar de aarde om u te verlossen. Een schijnbare tegenstelling en toch is het de waarheid die zo lang onbegrijpelijk is als u mensen niet zult kunnen begrijpen dat Ik zelf de liefde ben, dat de liefde de oer-substantie is van de eeuwige Godheid en dat dus de liefde dit werk heeft volbracht dat de mensheid moest verlossen van de zonde.

De liefde echter was in de mens Jezus, derhalve stierf een mens de kruisdood. Maar dat deze mens al goddelijk was bewees de overmaat van zijn lijden, waaraan Hij niet tevoren al bezweek. Zijn liefde voor de mensheid was zo groot dat Hij wenste te lijden om hen te helpen.

Een bovenmenselijke maat van lijden heeft Hij op zich genomen, die alleen al voldoende zou zijn een menselijk lichaam de levensvatbaarheid te ontnemen. Maar de kracht van Zijn liefde hield dit lichaam zolang in leven, tot Zijn vijanden Hem "hemelhoog" verheven hadden, tot ze Hem aan het kruis hadden genageld, tot het hoogtepunt van zijn lijden bereikt was. Hij wilde de mensen die schanddaden laten uitvoeren waartoe mijn tegenstander hen aanzette om ook deze te laten zien dat de macht van een Zoon van God ook over de dood heen reikte, dat Hij ook Heer was over de dood.

En van Zijn dood moest de hele mensheid op de hoogte worden gebracht, als ze verlost wilde worden. Hij was door Zijn liefde tot op het einde met Mij, de Vader verbonden, maar Zijn beangstigde ziel herkende Mij niet meer. Ze zocht Mij buiten zich en daarom riep Jezus de woorden uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?" De machtige Godheid had zich slechts teruggetrokken, maar de liefde was en bleef in Hem.

De liefde was wel kracht in zich, maar Jezus gebruikte deze kracht niet meer om Zijn kruisiging te verhinderen, alleen nog maar daarvoor om deze mee te kunnen maken, omdat Hij ze wilde beleven om Mij als mens te dienen en voor de medemensen te lijden en te boeten. Daarom heeft Hij bewust geleden en is Hij ook bewust gestorven, daarom bad Hij tot Mij om ontferming voor zijn beulen en in het volle bewustzijn sprak Hij de woorden: "Vader, in uw handen beveel ik mijn geest".

De band tussen zichzelf en Mij hield Hij overeind, want Hij kon zich niet meer losmaken van Hem, met wie Hij een geworden was door de liefde. En daarom was Ik Hem en Hij Mij, er bestond geen scheiding tussen ons beiden, omdat de liefde, de oer-substantie van Mij zelf ook Hem helemaal vervulde, Ik dus bij en in Hem moest zijn, ofschoon Ik als kracht passief bleef, tot de mens Jezus zijn werk volbracht had.

Hij en Ik, wij zijn één, en wie Hem ziet, ziet de Vader, want de Vader is de liefde en de liefde was in de Zoon. Maar de liefde kon niet sterven en dus is ze op de derde dag weer opgestaan, en ze bracht ook het lichaam weer tot leven dat door het lijden van Jezus geheel vergeestelijkt was en geen verdere ontwikkelingsgang op aarde meer nodig heeft. Zo heeft de liefde de dood overwonnen, de goddelijke Heiland overwon de satan, het licht doorbrak de duisternis en de weg naar het eeuwige Licht werd vrij.

Amen

BD.5592

1 februari 1953

"Ik ben het Licht van de wereld" - Licht is waarheid

Ik ben het Licht van de wereld en alleen daar waar Ik ben, kan het licht schijnen. Waar Ik echter niet ben, is duisternis. Wie deze woorden diep in z'n hart laat doordringen, zal ook spoedig door een lichtstraal worden aangeraakt, want hij zal inzien dat hij de weg naar Mij moet nemen om tot het licht te komen. Maar licht is waarheid en de waarheid komt van Mij. En zo kan niemand in de waarheid gaan die zich ver van God af bevindt, die Mij zelf niet in zich heeft opgenomen zodat Ik een licht in hem kan ontsteken. Maar Mij opnemen betekent de liefde tot zijn eigendom maken, want wie in de liefde leeft, leeft in Mij en Ik in hem. Ik ben dus de Liefde, de Waarheid, het Licht, het Leven. Zonder Mij leeft u elders, in de duisternis. Waar u ook maar ergens anders het licht zoekt - u zult het niet vinden als u het niet in uzelf ontsteekt door de liefde. Als u Mij, de Liefde zelf, niet tot u trekt door werkzaam te zijn in liefde.

Er kan wanorde in uw gedachten zijn, maar dan is er ook wanorde in uw hart. Dan is de liefde niet in u die alles ordent volgens de eeuwige wet, die ook uw denken juist leidt en geen onduidelijkheid, geen vragen en geen twijfel in u laat bovenkomen. Zo is er dus pas dan licht in u, wanneer Ik zelf onderdak heb gevonden in uw hart, omdat Ik zelf het licht ben van eeuwigheid. Het staat u echter vrij het licht te kiezen of de duisternis. Geloof u in Mij door wie het licht in de wereld is gekomen, geloof u in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk, dan zult u ook proberen Mij te winnen. U zult u door Mij uit de duisternis laten wegroepen, u zult naar mijn stem luisteren. U zult mijn geboden van de liefde herkennen als mijn wil en u zult mijn wil binnengaan ter wille van het licht. U zult verlangen naar Mij, naar mijn liefde, naar het leven dat Ik u beloofd heb. U zult inzien dat er zonder Mij geen leven is en dus vrijwillig in het lichtschijnsel treden dat Ik zelf uitstraal. U zult het licht zoeken en het ook vinden. U zult in de waarheid verkeren zodra u in de liefde leeft. Er is geen andere weg om tot de waarheid te komen dan door de liefde. En dat zal u ook de dwaling begrijpelijk maken die over de hele wereld verbreid is, die onvermijdelijk daar moet zijn waar geen liefde is.

De liefde onder de mensen is echter bekoeld. Waar zal de waarheid nog aangetroffen kunnen worden die er niet zijn kan waar Ik niet zelf ben. Die niet buiten Mij bestaat en die door de liefdeloosheid van de mensen zelf verdrongen werd. Waar geen liefde is, is duisternis, ook al is het verstand van de mensen nog zo hoog ontwikkeld. Ik ben het Licht der wereld, maar Ik ben ook de eeuwige Liefde. Waar echter het licht gedooft wordt, waar de liefde niet te vinden is, daar is ook duisternis van de geest. Daar is dwaling, onwetendheid, verblinding en geestelijke verwaandheid, want daar heerst de vorst der duisternis, die de waarheid wil verdringen en daardoor ook Degene, die de eeuwige Waarheid, die het Licht van eeuwigheid is.

Amen

BD.6150

31 december 1954

Wet van eeuwigheid: Liefde - Goddelijke ordening

Er bestaat een eeuwige wet waar u zich allen aan moet onderwerpen als u gelukkig wilt zijn. U zult er weliswaar van af kunnen wijken, u zult ook kunnen handelen in strijd met de wet, maar dan geeft u ook uw gelukzaligheid op, dan komt u in een toestand waarin alle harmonie is opgeheven, waarin u onzalig bent.

De wet van eeuwigheid echter heet liefde. En nu weet u ook wanneer u handelt in strijd met de wet; wanneer u zondigt tegen de liefde. Waar liefde is, is ordening, harmonie en volmaaktheid. En daarom ook gelukzaligheid. Wordt de liefde buiten beschouwing gelaten, dan wordt ook al het andere geruïneerd, uit de liefdeloosheid

ontstaan andere eigenschappen die in strijd zijn met de wet, die er alle alleen maar toe bijdragen een ellendige toestand teweeg te brengen en kwaad voort te brengen dat steeds toeneemt en dus elke harmonie uitsluit, die een vereiste is voor gelukzaligheid.

Een leven in strijd met de wet van de goddelijke ordening, een leven in strijd met de liefde zal zijn uitwerking hebben in een chaotische toestand, omdat het nooit opbouwende, maar steeds verwoestende gevolgen heeft - tot uiteindelijk deze toestand een graad bereikt heeft waarin deze verwoestende effecten zichtbaar worden, waarin er daarom een gewelddadig terugvoeren naar de goddelijke ordening plaatsvindt, daar er anders 'n niet te overziene chaos een leven van de mensen op de aarde onmogelijk laat worden en daardoor ook het hoofddoel van de schepping: het rijp worden van het geestelijke in deze schepping, niet meer zou kunnen worden nagekomen.

Maar God brengt alles in orde. Hij herstelt de ordening zodra de tijd gekomen is waarin de grenzen overschreden worden, waarin het de mensheid aan liefde ontbreekt en ze daarom helemaal uit de goddelijke ordening is gestapt. Maar zo'n tot stand brengen van de goddelijke ordening is uitermate smartelijk, het vereist een harde hand, die in orde brengt wat verkeerd is, die recht buigt wat krom was. En de slachtoffers zullen die mensen zijn die zich verzetten en weerstand bieden, die door hun liefdeloosheid bewijzen dat ze geheel uit de ordening zijn gestapt.

Dezen moeten door een louteringsvuur gaan dat hun weerstand nog kan breken voor het rechtspreken plaatsvindt - of dat ze gedwongen worden zich te houden aan de eeuwige ordening door kluistering, waartegen ze zich niet meer kunnen verzetten.

De ordening moet hersteld worden ter wille van de verlossing van het geestelijke. De liefde moet weer heersen op aarde, harmonie en gelukzaligheid moet weer gewaarborgd zijn aan de bewoners van de aarde die zich onderwerpen aan de eeuwige wet, die dus leven in liefde en innige verbondenheid met God, die de eeuwige Liefde zelf is. Pas het nakomen van Gods wet bevrijdt het geestelijke van zijn keten, die zich echter opnieuw om het geestelijke sluit dat in strijd handelt met de wet van de liefde in een mate, zoals het voor het einde van een verlossingsperiode duidelijk zichtbaar is - dat geestelijk en aards slechts van een chaos gesproken kan worden die eens 'n totale vernietiging in gang zet. Eens wordt de goddelijke ordening hersteld, opdat het goede de gelukzaligheid kan bereiken en het kwade verbannen wordt. Want God is de Heer over hemel en aarde en voor Hem moet alles buigen wat uit Hem is voortgekomen. Zijn wil moet vervuld worden en Zijn wil is Liefde.

Amen

BD.7118

12 mei 1958

Bij God is niets onmogelijk

Voor Mij is waarlijk alles mogelijk maar aan mijn werkzaam zijn wordt door u, mensen heel vaak paal en perk gesteld en deze beperkingen doorbreek Ik terwille van u ook niet. Een ongelovig iemand zou het niet tot zegen strekken als hem mijn macht en sterkte bewezen zou worden door werken die juist alleen Ik zelf kan volbrengen en die dan bijgevolg ook Mij zelf zouden bewijzen. Hij zou eeuwig niet meer vrij worden, want zo'n ongewoon werkzaam zijn zou voor een ongelovig mens alleen maar 'n dwang zijn die hem verhinderde ooit volkomen te worden.

Ook de gelovige mens heeft nog heel vaak niet zo'n sterk geloof dat Mij bijgevolg een wonderbaarlijke werkzaamheid mogelijk zou zijn, want ook de gelovige mens is nog erg begrensd in zijn denken, hij is nog niet bij machte het onbegrensd geestelijk werkzaam zijn te begrijpen, hij kijkt nog steeds met een aards beperkte blik. En zolang mag Ik ook zijn geloof geen geweld aandoen, ofschoon er nog maar weinig schreden door hem zouden zijn te gaan om boven die beperkingen uit te stijgen. Zo graag zou Ik u, mensen deze geloofssterkte verschaffen, die een onbeperkt werkzaam zijn bij u toelaat, want Ik zou u allen graag mijn liefde en mijn macht tonen, om uw liefde te vergroten en Ik zou u graag uit allerlei nood bevrijden die u zelf niet zult kunnen verhelpen. En daarom kan Ik u alleen steeds maar zeggen dat niets Mij onmogelijk is.

Dat moest u zich voortdurend voorhouden, dat mijn macht onbegrensd is en alles tot stand brengt. Maar u twijfelt minder aan mijn macht dan aan mijn liefde. En daarom zult u moeten weten dat u toch kinderen van mijn liefde bent, dat mijn liefde voor u oneindig is, dat ze nooit zal ophouden, dat ze u in alle volheid zou willen bedenken, dat u haar altijd alleen maar hoeft te vragen en dat alleen uw liefde Mij de deur van uw hart opent, opdat mijn liefde nu ook in u naar binnen kan stralen. Aan mijn liefde mag u nooit twijfelen, die u toch op de voet volgt, die slechts wil dat u zich naar Mij keert en dan ook bereid is alles voor u te doen waar u om vraagt. De liefde schenkt zich steeds weg, de liefde zal nooit tekort schieten.

En dat Ik u liefheb, wordt u alleen al bewezen door uw bestaan, want u zou niet kunnen bestaan, wanneer mijn liefde u niet met alle gloed omvat zou hebben. En daar u dus als mens op deze aarde leeft, is u ook het bewijs van mijn liefde geleverd en nu zou u zich in het bewustzijn van mijn nooit eindigende liefde vol vertrouwen tot Mij moeten wenden wanneer nood die u alleen niet zult kunnen afwenden, u drukt. Dan zal ook uw hart mijn aanwezigheid voelen en u zult nu vol overtuiging ook mijn hulp verwachten, u zult niet meer twijfelen of vragen of u mijn liefde

waardig bent, u zult weten dat de ware vaderliefde niet minder kan worden, dat ze bezorgd is om het kind en het graag geeft wat het verlangt.

Deze woorden van Mij moet u diep in uw hart griffen, u moet ze niet vergeten, maar u er steeds weer aan optrekken wanneer u wankelmoedig wordt. Want het ligt alleen aan uw geloof of Ik bij u op buitengewone wijze werkzaam kan zijn of niet. Er is niets wat voor Mij onmogelijk zou zijn te doen, want Hij die de hele wereld geschapen heeft, zal ook de noden van een van Zijn schepselen kunnen opheffen. Hij, die van alles op de hoogte is, kent ook al uw noden, maar Hij wil uw gelovige liefderijke overgave om u nu ook te kunnen bedelen naar uw geloof.

Amen

BD.7494

4 januari 1960

Liefde; hetzelfde als leven

Alleen in de liefde vindt u het ware leven, alleen de liefde wekt u tot leven en de liefde behoudt voor u voor eeuwig het leven. Want wie in de liefde leeft, leeft in Mij en Ik in hem, en daar Ik zelf de Liefde en het Leven ben van eeuwigheid, moet ook alles zich in het leven ophouden, wat zich in de liefde bevindt mijn Oerwezen moet in diegene zijn die de liefde beoefent.

U bent voor eeuwig aan de dood ontkomen, wanneer de liefde u tot leven heeft gewekt, want u bent dan ook aan hem ontkomen die de dood in de wereld heeft gebracht door zijn liefdeloosheid. Wie de liefde heeft, heeft ook het leven. Leven echter is voortdurend gebruik maken van mijn kracht, leven is voortdurend vragen om deze kracht en die benutten volgens mijn wil. Dus kan niemand meer passief zijn die zich in de liefde en zich daarom in het leven bevindt, want hij zal steeds de kracht die hem doorstroomt productief maken volgens mijn wil, die ook zijn wil is, omdat de liefde en het leven steeds contact betekenen met Mij zelf.

En daarom kan de mens al op aarde het volkomen leven van zijn ziel bereiken, wanneer hij zijn best doet in de liefde te leven, wanneer hij zich door de liefde met Mij verbindt en nu voortdurend kracht van Mij ontvangt, die nu ook "leven" verraadt een toestand van vastberaden bezigheid in gelukzaligheid. Deze mens hoeft ook eeuwig geen dood meer te vrezen, want hij heeft deze overwonnen, al kan het voor de wereld ook lijken alsof die mens krachteloos is en niet meer in staat om aards actief te zijn, zijn ziel is echter niet meer gebonden, ze is vrij en kan in haar vrijheid werken en scheppen, wat echter een meer geestelijke uitwerking heeft dan een aardse, want het gaat over het ware leven. Toch kan het leven op de aarde een toestand van dood zijn betekenen, wanneer het slechts de graad van leven van het

lichaam kenmerkt, die echter ook elke dag kan dalen, dat dan de toestand van dood zijn lichaam en ziel overvalt en het leven voor eeuwige tijden verloren gaat. Er moet voor het leven van de ziel gezorgd worden en dat gebeurt alleen door een leven in liefde, dat kracht oplevert aan de ziel en haar dus het ware leven schenkt dat blijft voortbestaan tot in alle eeuwigheid.

Alleen de liefde verschaft u zo'n leven en uw ziel zal zich verheugen de weg uit de toestand van dood zijn gevonden te hebben naar de toestand van levend zijn, waarin ze nu vastberaden werkzaam kan zijn en ook werkzaam is, omdat de haar voortdurend toestromende kracht geen werkeloosheid, geen bewegingsloosheid meer toelaat, omdat ze werkt en schept in mijn wil en deze arbeid daarin bestaat de zielen te helpen zich te verlossen die zich nog in de toestand van dood zijn bevinden en daarom, als zonder kracht zijnde, hulp nodig hebben. Deze arbeid verricht de ziel ook wanneer het lichaam daar niets van merkt, want zij heeft haar geestelijke bezigheid, die onafhankelijk is van het lichaam, maar de ziel niet meer los laat die eens levend is geworden door de liefde.

Alleen liefde is het ware leven. Daarom zal u zich niet in de toestand van levend zijn kunnen bevinden zolang u nog zonder liefde bent, en dus zult u ook niet kunnen werken en scheppen voor het geestelijke rijk, wanneer u de liefde ontbreekt. Bent u echter werkzaam voor mijn rijk, dan zal de liefde u ook niet ontbreken en u hoeft alleen maar steeds te proberen uw kracht sterker te maken, u hoeft alleen maar steeds de liefde te beoefenen, opdat steeds meer kracht u zal toestromen en u bewust en onbewust nu zult kunnen arbeiden tot welzijn van de zielen die in nood zijn, omdat ze het ware leven nog niet gevonden hebben.

Elk werk dat u aan zulke zielen verricht, is een teken dat u zelf het leven hebt gevonden en elke zodanige arbeid zal ook gezegend zijn, want het leven brengt weer nieuw leven voort en wat u ontrukkt aan de eeuwige dood zal getuigen voor u en uw leven, want u zou niets kunnen doen als u het leven al niet gevonden zou hebben door de vereniging met Mij en het voortdurend overvloeien van mijn kracht in u. U leeft en zult leven voor eeuwig. En u zult werkzaam zijn naar mijn wil en daarbij zelf uw gelukzaligheid vinden, al op aarde en ook in het geestelijke rijk.

Amen

BD.7547

13 maart 1960

God is een welwillende, barmhartige Rechter

Steeds weer wordt u gewezen op mijn oneindige liefde en barmhartigheid en daarom moet iedere zondaar zonder vrees tot Mij komen en Mij om vergeving van de schuld

van zijn zonden vragen. Ik ben als mens over de aarde gegaan, Ik heb als mens alle zwakheden van mijn medemensen meegemaakt. Ik heb er begrip voor gehad, omdat Ik zelf mens was. Ik kijk met overgrote liefde neer op alle mensen die schuldig zijn en mijn barmhartigheid wil hen helpen. Maar ze moeten zelf tot Mij komen en zich aan Mij toevertrouwen en daarom moeten ze op de hoogte zijn van mijn liefde, opdat ze vertrouwen hebben in Mij, die hen niet verdoem, maar integendeel hen helpen wil vrij te worden van hun zonden. Want de zondaar is nog in de macht van mijn tegenstander, hij is nog zijn prooi en hij zal daarom in zonde blijven zolang hij mijn tegenstander nog niet ontvlucht is. Hij zal echter ook pas dan vrij van hem worden als hij zijn toevlucht neemt tot Mij, opdat Ik hem help. En hij zal pas dan zijn toevlucht nemen tot Mij als hij beseft heeft dat Ik een welwillende, barmhartige Rechter ben, onder wiens macht hij zich gewillig buigt.

Daarom moet u niet spreken van een God van toorn, van een onbarmhartige rechter, die zonder genade veroordeelt wat zondig is geworden. Mijn liefde en erbarmen kennen geen grenzen en al zouden uw zonden rood zijn als bloed, dan wil Ik u wit wassen als sneeuw dat zult u kunnen geloven, want u bent allen mijn schepselen, die uit mijn liefde bent voortgekomen en van wie Ik zal houden tot in alle eeuwigheid. Alleen, u zult uw schuld moeten inzien, u zult zelf moeten bekennen dat u schuldig bent en met deze bekentenis tot Mij komen. En u zult Mij in Jezus Christus om vergeving moeten vragen van uw schuld. Want voor deze schuld ben Ik aan het kruis gestorven en heb ze dus teniet gedaan.

U zult steeds indachtig moeten zijn, dat Ik een God van liefde ben en niet een God van toorn. Dat mijn gerechtigheid u weliswaar niet kan bedenken met gelukzaligheid, moet u er steeds maar naar laten streven, zelf de rechtvaardige schikking tot stand te brengen, die daarin bestaat dat u uw schuld inziet en bekent - dat u Mij vraagt om vergeving om niet ten prooi te vallen aan mijn rechtvaardigheid, die niet uitgeschakeld mag worden, ondanks mijn overgrote liefde, omdat de gerechtigheid tot mijn volmaakt Wezen hoort.

Maar daar Ik zelf de schuld heb uitgewist aan het kruis, hoeft u alleen maar te willen dat Ik ook voor u mijn bloed mag hebben vergoten en u zult dan ook een beroep kunnen doen op de genaden van mijn verlossingswerk. U zult op een volledige vergeving van uw zonden kunnen rekenen omdat mijn liefde ze heeft uitgewist. En Ik roep alle zondaars toe: "Kom tot Mij, onder mijn kruis en werp uw zondelast af en u zult er vrij van worden, omdat mijn liefde en barmhartigheid u een gelukzalig lot wil bereiden, omdat Ik wil dat u naar Mij terug zult keren, van wie u eens bent uitgegaan".

Amen

BD.7648

15 juli 1960

God als liefhebbende Vader

Voor de meeste mensen ben Ik de verre, ongenaakbare God, vooropgesteld dat ze nog aan Mij geloven. Maar ze hebben geen band met Mij, ze zoeken Mij in de verte, ze zien in Mij wel hun God en Schepper, maar niet hun Vader, ze hebben de verhouding van kind tot vader nog niet tot stand gebracht en durven Mij daarom ook niet als Vader aan te spreken. Ze verwachten ook geen hulp, omdat ze de vaderlijke uitschakelen en in Mij alleen maar de straffende God zien, de onverbiddelijke Rechter, die hen genadeloos veroordeelt, wanneer ze niet volgens Zijn wil leven.

De mensen zijn niet op de hoogte van mijn overgrote liefde voor hen, anders zouden ze Mij vertrouwelijk naderen en met Mij een tweegesprek houden. Ze weten niet dat ze uit mijn liefde zijn voortgekomen en dat mijn liefde hun toebehoort, ook als ze zondig zijn geworden. Ze staan nog ver van Mij af en daarom kunnen ze ook niet doorstroomd worden met mijn kracht, omdat ze zich dan vol vertrouwen tot Mij zouden moeten wenden, omdat ze mijn nabijheid zoeken en de wil zouden moeten hebben door Mij als kind te worden aangenomen.

En het is moeilijk hun dit weten over te brengen, want Ik ben en blijf voor deze mensen het onbereikbare Wezen, dat hemelhoog boven de mensen staat en weinig of geen contact met hen heeft. Ze geloven niet in een samenhang tussen de Schepper en Zijn schepsel, ze voelen zich geïsoleerd en zijn het ook, zolang ze zelf het isolement niet opheffen en proberen zich bij Mij aan te sluiten.

Maar Ik wil de Vader van mijn kinderen zijn, Ik wil in nauwe betrekking staan met de mensen, zo nauw, dat ze in staat zijn Mij te horen. Maar als eerste is daar voor nodig de vrije wil van de mens om met Mij contact te hebben. Ook de mens moet willen Mij nader te komen, hij moet zelf de grote verwijdering tussen ons opheffen door de wil met Mij verbonden te zijn. En deze wil kan in de mens gewekt worden, wanneer hem steeds weer over mijn liefde wordt verkondigd, als Ik hem word voorgesteld als een hoogst volmaakt Wezen, dat alleen maar liefde is en dat Zijn grote liefde aan Zijn schepselen wil schenken, opdat ze gelukkig zijn. Ik moet de mensen als hoogst volmaakt worden voorgesteld en bij volmaaktheid hoort een overvloed van liefde die uitgaat naar mijn schepselen.

Pas als de mens geloven kan aan mijn liefde, zal zijn liefde voor Mij ook ontbranden en hij zal vurig verlangen naar het contact met Mij. En dan zal hij zich ook voelen als mijn kind en verlangen naar de Vader om samen met Hem te spreken.

Hij zal geen remmingen meer kennen, hij zal praten met Mij zoals een kind spreekt tot zijn Vader en hij zal ook mijn liefde voelen en daarom vol vertrouwen naar Mij toe komen. En dan zal Ik bij hem aanwezig zijn, dan is de grote afstand opgeheven, dan kan het kind ook mijn stem vernemen, omdat het wanneer het er naar streeft om bij Mij zelf te zijn, ook zelf liefde is geworden, die de vereniging van het kind met de Vader bewerkstelligt.

En zodra u dus uw medemensen Mij zelf, hun God en Schepper, als liefdevolste Vader zult kunnen schetsen, die er alleen maar naar verlangt met Zijn kinderen weer samen te zijn, zoals het was in het allereerste begin - zodra u dus Mij als een God van liefde voorstelt, zal ook de grote schroom voor Mij verdwijnen, de mensen zullen zich vol vertrouwen tot Mij wenden wanneer ze in nood zijn. Ze zullen mijn hulp ervaren en dan proberen steeds dichter bij Mij te komen, want dan pakt ook mijn liefde hen vast en trekt hen zacht, maar gestadig omhoog.

En eens zal dan ook het zich verenigen plaatsvinden, want zodra de mens eenmaal mijn liefde heeft bemerkt, maakt hij zich ook niet meer van Mij los, maar streeft hij steeds ijveriger naar de vereniging met Mij en de verre verwijdering is nu voorgoed opgeheven.

De mens ziet niet meer in Mij alleen maar zijn God en Schepper, maar zijn Vader naar wie hij zich nu op weg begeeft en bereikt dan ook zeker zijn doel.

Amen

BD.7650

18 juli 1960

Uit het vuur van de liefde straalt het licht van de wijsheid

Alleen de liefde is de sleutel tot wijsheid en het zal moeilijk zijn de dwaling te scheiden van de waarheid voor diegene die de liefde niet heeft, want hij zelf bevindt zich buiten de waarheid en hij kan deze niet herkennen. Het zal echter weer mogelijk zijn tot de waarheid te geraken, wanneer daartoe een ernstige wil voorhanden is en wanneer de mens op de hoogte is van de uitwerking van de liefde. De liefde is het licht zelf en een hart dat gewillig is lief te hebben, wordt door het innerlijke licht verlicht. Want de liefde wekt de geest tot leven, die, daar hij een deeltje is van de geest van de Vader van eeuwigheid, ook alle wijsheid in zich draagt en deze nu van binnen uit op de mens kan overdragen.

Het vuur van de liefde straalt het licht van de wijsheid uit. Als u mensen deze diepe waarheid toch zou kunnen begrijpen, dat er geen weten volgens de waarheid, dus

wijsheid kan bestaan wanneer de liefde in het hart van de mens niet is ontvlamd. Want alleen waar liefde is, kan de mens binnendringen in de diepste diepten van de goddelijke wijsheid. En dan zal hij ook het weten van zijn medemens veruit overtreffen, omdat hij, wanneer hij de liefde in zich heeft, God zelf in zich draagt en nu door Hem kan worden ingeleid in alle waarheid.

De mens zou zich er altijd van bewust moeten blijven dat hij in zichzelf alle waarheid draagt, dat hij in zijn oertoestand zich in het helderste licht heeft bevonden en dus ten volle het inzicht had en dat dit licht alleen maar bedolven werd door zijn zondeval, maar te allen tijde weer de oppervlakte kan bereiken, wanneer hij vrij is van zijn zondeschild, wanneer hij verlost is door Jezus Christus en nu door een leven in liefde de geest in zich heeft laten ontwaken. En dan zal hij ook dwaling van waarheid kunnen onderscheiden. Hij zal een wijs oordeel kunnen vellen, zodra er zich geschilpunten voordoen die een geestelijk weten betreffen. En naar deze moet aandachtig worden geluisterd als het er om gaat te onderzoeken of een geestelijke lering volgens de waarheid is.

Maar er zullen veel mensen uit eigen beweging beweren hun geest tot ontwaken gebracht te hebben. Veel mensen zullen zich tot de gewekten van geest rekenen en men zal van elkaar afwijkende opvattingen als waarheid verdedigen, die echter nooit de waarheid uit God kunnen zijn wanneer ze van elkaar afwijken. En de mensen zelf kunnen van hun medemens de graad van liefde ook niet beoordelen en dan is er maar een uitweg: tot God zelf te gaan, die zelf de eeuwige Waarheid is, en Hem om opheldering te vragen. Want dit moet u gezegd worden, dat ook de tegenstander van God zich kan camoufleren onder de dekmantel van de liefde, maar dat dan niet van onbaatzuchtige naastenliefde gesproken kan worden. Integendeel, er wordt aan liefde gedaan ter wille van een zeker voordeel, waarvan de medemens meestal niets merkt. Maar dit gevaar bestaat en dan kan niet van overdracht van de waarheid, van de "wijsheid", gesproken worden, van het licht dat uit het vuur van de liefde straalt.

Daarom moet u mensen onderzoek verrichten, en u niet op een dwaalspoor laten leiden door leren waarvan u denkt dat u ze moeilijk kunt aannemen. Dan wordt u innerlijk gewaarschuwd. Want wie de waarheid verlangt, hoeft niet te vrezen een prooi te worden van de dwaling. Hij zal een juist gevoel van weerstand hebben wanneer hem soms geestelijke leringen worden aangeboden en hij zal ook onderkennen wanneer de tegenstander heeft ingegrepen en waar hij tussenbeide kan komen. En hij moet zich alleen maar des te inniger met God verbinden en Hem vragen om bescherming tegen dwaling en om een juist inzicht. En zijn denken zal juist zijn, hij zal zich niet vergissen in zijn oordeel.

Amen

BD.7828

17 februari 1961

God is een Geest die zich heeft geopenbaard in Jezus Christus

U mag zich uw God en Schepper niet voorstellen als een eng beperkt wezen. U mag niet proberen Hem in een bepaalde vorm onder te brengen, want steeds zou uw voorstelling verkeerd zijn, omdat iets beperkts nooit in overeenstemming is met mijn wezen, dat hoogst volmaakt, dus onbegrensd is. Want Ik ben een Geest die alles vervult en alles doorstraalt. Eeuwig zal Ik voor mijn schepselen in mijn wezen ondoorgrondelijk zijn. Want ofschoon zij in hoogste volmaaktheid uit Mij werden voortgebracht, zijn zij toch slechts liefdesvonken uit het vuur van mijn eeuwige liefde - uitgestraald en als afzonderlijke wezens buiten Mij geplaatst, die echter de Licht- en Krachtbron van eeuwigheid niet zouden kunnen waarnemen als Ik Me in de gehele volheid van licht aan hen kenbaar zou willen maken. Want ze zouden vergaan bij de aanblik van het licht dat hen dan tegenstraalde.

Maar u hoeft zich ook van Mij geen ander beeld te maken dan dat van de goddelijke Verlosser Jezus Christus. In Hem ben Ik voor u tot een "zichtbare God" geworden, in Hem heeft zich de eeuwige, oneindige Geest geopenbaard. In Hem ziet u Mij - en kunt u Mij aanschouwen van aangezicht tot aangezicht. Ik gaf Mij dus zelf een vorm voor u, die Ik vanuit mijn liefde en kracht als mijn schepselen buiten Mij had geplaatst. De eeuwige Geest, die de gehele oneindigheid vult, doorstraalde deze vorm en werd zo tot een zichtbare God. Desondanks bestuur en werk Ik in de gehele oneindigheid en dus kan Ik ook niet begrensd zijn in mijn wezen. Ik kan voor u die nog beperkt bent, die de algehele voleinding nog niet bereikt hebt, alleen in de gedaante van Jezus tot een voor u voorstelbaar begrip worden. Want naar gelang uw toestand, die nog steeds ver van de voltooiing verwijderd is, moet Ik u bedenken.

Maar ook voor de in hoogste volmaaktheid staande geesten ben en blijf Ik ondoorgrondelijk in mijn wezen, wat echter een reden is om nog gelukzaliger te zijn, omdat zo mijn kinderen steeds dichterbij Mij toe willen komen, voortdurend door Mij gelukkig gemaakt kunnen worden door het vervullen van hun verlangen en toch Mij eeuwig niet bereiken kunnen, maar anderzijds Mij toch kunnen aanschouwen van aangezicht tot aangezicht in Jezus Christus. Ook dit blijft voor u een mysterie. Pas als u in het licht staat begint u te begrijpen - en zult toch eeuwig mijn wezen niet kunnen doorgronden. Het lijkt alsof Ik eindeloos ver van u verwijderd ben, en toch ben Ik u zo nabij zoals alleen een Vader zijn kind nabij kan zijn. Maar dit besef maakt u zalig. Uw liefde neemt dan voortdurend toe en ze is ook de reden tot zaligheid omdat uw liefde nu steeds haar vervulling vindt.

Steeds vuriger moet dus uw liefde tot Jezus Christus ontbranden in wie u uw Vader van eeuwigheid kunt herkennen, en in wie Ik u onmetelijke zaligheden bereid. Want in Hem kan Ik nu bij mijn kinderen zijn ofschoon Ik aan geen vorm gebonden ben, ofschoon Ik de gehele oneindigheid vul met mijn licht en mijn kracht - met mijn wezen, dat ondoorgrondelijk is en blijft. U mijn schepselen echter, u moet Mij zoeken in Jezus en ook vinden, want Hem heb Ik Me uitgekozen tot de vorm die Mij heeft opgenomen. En deze eens menselijke vorm werd geheel vergeestelijkt en bleef toch zichtbaar voor ieder wezen dat de toestand van rijpheid heeft bereikt om geestelijk te kunnen schouwen.

Mijn geest van eeuwigheid ziet u dus als u Jezus Christus ziet, want Hij en Ik zijn één. U ziet de Vader als u Hem ziet omdat Ik voor u, mijn geschapen wezens, zichtbaar wilde zijn om uw gehele liefde te winnen. In mijn eindeloze volheid van kracht en licht echter kunt u Mij nooit aanschouwen zonder te vergaan. Ik wil echter met mijn kinderen kunnen scheppen en werken, dus ook Mij aan hen laten zien om hun zaligheid te vergroten. En Ik wil zelf hun liefde ondervinden en daarom steeds in de nabijheid van mijn kinderen zijn.

Amen

BD.8006

29 september 1961

Gods Wezen is een geheim

Mijn Wezen is en blijft voor u een groot geheim, want zolang u op aarde vertoeft, is uw denken begrensd en niet in staat geestelijke diepten binnen te dringen. Maar ook voor het geestelijke dat vol licht is, ben en blijf Ik ondoorgrondelijk, ofschoon dit al in een diep geestelijk weten is doorgedrongen en zichzelf al gevormd heeft tot zijn oorspronkelijk wezen dat eens als mijn evenbeeld van Mij is uitgegaan. Bij een gelukzaligheid die eeuwig duurt, hoort echter een voortdurend zich inspannen om naar Mij zelf te komen, een voortdurend naderen van Mij.

En toch ben Ik onbereikbaar. En wederom wordt het wezen door Mij zelf aangestraald en met onbegrensde gelukzaligheid vervuld, zodat in de vereniging met Mij ook het wezen zich bewust is van mijn tegenwoordigheid. Zou Ik echter niet onbereikbaar zijn, dan zou ook eens de gelukzaligheid vervuld zijn wat echter niet kan gebeuren want er is geen einde aan het gelukkig maken door Mij, steeds zal het wezen zich inspannen bij Mij te komen en steeds opnieuw vervulling vinden en toch eeuwig Mij niet kunnen doorgronden.

Ik ben en blijf voor al wat uit Mij is voortgekomen een eeuwig geheim - maar Ik houd me er niet van verwijderd, omdat mijn liefde oneindig is. En omdat deze liefde

van Mij niet ophoudt, kan ook het gelukkig maken van mijn kinderen niet ophouden, omdat er in de volmaaktheid geen beperking bestaat, kan er nooit een einde aan komen. Steeds hoger zal het wezen opstijgen naar het licht en het licht zal hem aan een stuk door toe stralen, maar het licht zal onbereikbaar zijn en blijven. Want Ik ben de Oerbron van het licht en de gelukzaligheid die onuitputtelijk is, op wie al het geestelijke aanstuurt en er oneindige gelukzaligheid in vindt door deze Oerbron gespijzigd te worden. Mijn Wezen is en blijft ondoorgrondelijk.

En zo is het ook te begrijpen dat dit Wezen niet als persoon is voor te stellen, dat men zich niets begrensd daaronder kan indenken. En u zult nu ook begrijpen waarom dit Wezen - de Oerbron van het licht - voor de geschapen wezens niet zichtbaar kon zijn. Want het Licht in zijn oervolheid zou alles verteerd hebben. Het kon zich wel in alle volheid wegschenken, maar het wezen moest iets zelfstandigs blijven, als lichtvonk moest het een zelfstandig leven leiden, aan wie Ik een altijddurend geluk wilde bereiden. En bij gelukzaligheid hoort een voortdurend verlangen en voortdurend vervullen.

Als het wezen zich in stralende hoogten heeft opgewerkt, is het van steeds vuriger liefde vervuld en deze liefde dringt met kracht naar de eeuwige Liefde.

En Ik geef de liefde weer terug en maak het wezen onuitsprekelijk gelukkig.

Maar dat betekent niet dat het verlangen gestild wordt, veeleer verhoogt het slechts het verlangen naar mij, die me steeds weer aan het wezen schenk.

Als mens echter is uw denken begrensd en nooit zult u zodanige wijsheden kunnen begrijpen. Maar in uw onvolmaaktheid zult u ook al de verbinding met Mij tot stand kunnen brengen en u gelukkig laten maken: u zult kunnen bidden, u zult samen met Mij kunnen spreken en de straal van mijn liefde kan in u binnenstromen, ofschoon als slechts een geringe stroom van kracht, omdat u nog onvolmaakt bent. Maar ook dit beetje stroom van kracht zal u gelukkig maken en u zelf zult hem kunnen doen toenemen, zodra de liefde tot Mij in u ontgloeit en steeds helderder opvlamt. Dan is er al een stil verlangen in u dat Ik vervul, en dit zal tot gevolg hebben dat uw verlangen naar de aanstraling van mijn liefde steeds sterker wordt en u ook voelt dat dit beantwoord wordt, al naar de graad van uw liefde. U zult Mij gewaarworden, u zult u van mijn aanwezigheid bewust worden en toch zult u Mij met uw verstand niet kunnen vatten, omdat mijn Wezen voor u een geheim is en blijven zal. En toch openbaar Ik Mij aan u.

U zult Mij kunnen herkennen als een Wezen dat in zich liefde, wijsheid en macht is. En u zult Mij dan ook steeds meer liefhebben en het u gelukkig maken heeft steeds en steeds weer plaats, want nooit zult u - als u eens door Mij gelukkig gemaakt bent

- deze gelukzaligheid willen missen. De vonk die uit Mij werd uitgestraald als zelfstandig wezen, zal voortdurend aansturen op de vuurzee van mijn liefde.

En dit streven om bij Mij te zijn zal eeuwig niet eindigen, eeuwig zal de liefde zich wegschenken, eeuwig zullen de zielen zich openen en eeuwig de straal van mijn liefde in zich opnemen. En steeds zal het verlangen naar Mij en het voortdurend vervullen ervan, gelukzaligheid bereiden die nooit meer zal eindigen.

Amen

BD.8042

18 november 1961

Gods grote liefde

Laat u door Mij bedenken, want mijn liefde voor u is overgroot en wil steeds maar geven en gelukkig maken. En Ik vraag verder niets van u dan een geopend hart, dat wil zeggen: uw wil om van Mij liefdegaven in ontvangst te nemen. Maar dan zult u rijkelijk bedacht worden, Ik zal u geestelijk en aards bedenken - alles wat u nodig hebt voor lichaam en ziel zal u toekomen, opdat u uw weg over de aarde met succes zult kunnen afleggen, geestelijk helemaal rijp te zijn geworden en de vereniging met Mij gevonden te hebben - wat zin en doel is van uw bestaan op aarde. Laat u door Mij bedenken, want in alle volheid wil Ik mijn genaden over u uitstorten, omdat u zwak en hulpbehoevend bent en u zonder mijn hulp niet ten hogen zult kunnen komen. Maar Ik wil dat u de top bereikt, Ik wil dat u weer wordt wat u was in het allereerste begin: volmaakte wezens, die onuitsprekelijk zalig zijn. U bent een deel van Mij en daarom moet u ook met Mij verbonden zijn.

Maar nog houdt u zich verre van Mij, tenzij u uw hart vrijwillig voor Mij opent en begeert dat Ik zelf bezit neem van u. Deze wil, dit verlangen moet in u levend worden en daar hebt u kracht en genade voor nodig, want u bent nog zwakke wezens en u bevindt u nog in de macht van mijn tegenstander, zolang u zich nog niet bewust bij Mij heeft aangesloten door uw wil. En daarom spant mijn liefde zich voortdurend in u zo tegemoet te treden, dat u zich door haar laat aanraken - of ook: Ik schenk u voortdurend liefdegaven opdat u zich naar de Gever zal wenden, want pas dan zijn deze liefdegaven voor u van waarde. Ik houd van u en Ik wil alleen dat u mijn liefde voelt, waartoe echter een openen van uw hart nodig is, een innerlijke bereidwilligheid, de straling van mijn liefde in ontvangst te nemen. En dit laat u Mij zien, wanneer u aan Mij denkt, wanneer u denkt aan een God en Schepper van wie u als eigen persoon bent uitgegaan. Dan is uw wil al op Mij gericht en Ik gebruik elke zodanige gelegenheid u dan liefdegaven te doen toekomen, in welke vorm dan ook.

Ik leer u mijn woord kennen, Ik wakker in u het verlangen aan naar de band met Diegene die u als uw Schepper erkent en Ik geef u door middel van gedachten opheldering, of doe u geschriften toekomen die overeenstemmen met de waarheid, of Ik breng u met mensen samen met wie u geestelijke gesprekken zult kunnen voeren. Ik bekommer me om ieder afzonderlijk en zou graag in diens hart liefde naar binnen willen stralen, opdat deze liefde beantwoord wordt en u nu bewust streeft naar de vereniging met Mij, die de eeuwige Liefde ben. Want Ik wil Mij voortdurend wegschenken, Ik wil u, mijn schepselen voortdurend gelukkig maken, omdat Ik ook voortdurend uw wederliefde wil verkrijgen, die de oorspronkelijke verhouding herstelt, die eeuwige gelukzaligheid betekent.

En u kunt er zeker van zijn dat mijn liefde u nooit opgeeft, dat ze u achtervolgt, ook wanneer u zich nog verre houdt van Mij. Ik zal nooit eerder rusten tot Ik ook uw liefde gewonnen heb, want beantwoorde liefde maakt pas gelukkig. Mijn liefde voor u houdt echter nooit op, omdat u uit mijn liefde bent voortgekomen. En daarom zal Ik ook nooit ophouden Mij aan u te schenken. Ik zal nooit ophouden u te ondersteunen naar Mij terug te keren. Ik zal voortdurend uw harten treffen, al sluit u zich ook nog zo af - eens zal de kracht van mijn liefde doorbreken, u zult u vrijwillig aan haar overgeven, u zult u in liefde met aandrang een weg banen naar Mij en aan de gelukzaligheid van het geven en ontvangen zal geen einde komen. Want mijn oersubstantie is liefde en ook u zult weer in uw oorspronkelijke staat terugkeren, omdat Ik u niet opgeef, omdat Ik u voortdurend met mijn liefde achtervolg tot u de mijne bent geworden en blijft voor eeuwig.

Amen

BD.8062

13 december 1961

Gods gerechtigheid - Strafgericht - Verlossingswerk

Ik ben een goede en rechtvaardige God. Mijn liefde behoort u, mijn schepselen, altijd en eeuwig toe. En toch kan Ik vanuit mijn liefde geen onrecht goedkeuren. Ik kan u niet met mijn liefde gelukkig maken, als u zondig bent geworden - dat betekent echter niet dat Ik u voor uw zonden straf, maar uzelf haalt door uw zonde een onzalige toestand naar u toe, u komt op een afstand van Mij en dat betekent steeds armzaligheid, want mijn liefde kan u niet aanraken, omdat u zelf door de zonde afstand scheidt en Ik niet, tegen mijn eeuwige ordening in, invloed kan uitoefenen op u. En daarom vereist elke zonde volgens mijn wet van de ordening boete, opdat aan mijn gerechtigheid genoegdoening wordt verschaft, opdat u Mij weer zult kunnen naderen om mijn liefde te ontvangen.

Mijn Wezen is liefde en barmhartigheid en daarom ben Ik ook uitermate lankmoedig. Toch kan mijn gerechtigheid niet worden uitgeschakeld omdat ook deze tot mijn Wezen hoort, dat bovenmate volmaakt is. En zo moet Ik dus ook strafgerichten over u laten komen, die u echter steeds zelf veroorzaakt, omdat u weer tot geordendheid zult moeten komen om zalig te worden en omdat daar boetedoening voor nodig is. Toestanden die steeds alleen maar de uitwerkingen zijn van een verkeerde wil van de mens - dus gevolgen van de zonde - die Ik daarom toelaat opdat de zonden van hun schuld worden ontdaan en u, mensen weer een toestand binnengaat die Mij voor u dichterbij brengt en u dan ook weer door mijn liefde gelukkig zult kunnen worden gemaakt. Zulke strafgerichten zijn steeds slechts opvoedingsmiddelen, het zijn middelen die u weer naar Mij moeten terugbrengen, maar nooit zijn het blijken of uitdrukkingen van mijn toorn. Want Ik koester geen toorn omdat Ik de liefde ben - maar mijn rechtvaardigheid brengt me ertoe uzelf de gevolgen van uw zonden te laten voelen om u te veranderen. En zo trekt u dus elk strafgericht naar u toe, maar u kunt dit ook zelf voor u tot 'n zegen laten worden, wanneer u zich naar Mij wendt in gelijk welke nood, het zij lichamenlijk of geestelijk, wanneer u bekent dat u zondig bent en Mij in Jezus Christus om vergiffenis van uw schuld vraagt. Mijn liefde voor u is zo groot, dat ze iedere zondaar aanneemt, dat Ik zijn schuld in het zand schrijf en dat Ik ook geen verzoening meer van u eis wanneer u tot Jezus roept en Hem uw schuld in handen geeft.

Maar Ik kan dit niet doen zolang u in de zonde volhardt, zolang u niet aan het verlossingswerk van Jezus gelooft en uw aardse leven steeds nog op een afstand van Mij leidt. Dan moet Ik u proberen te winnen in de vorm van een strafgericht, dat dan voor u steeds maar een teken van mijn rechtvaardigheid is, die u niet kan aannemen zolang u in de zonde volhardt. Dan slaan de gevolgen van de zonde op uzelf terug. Dan zult u getroffen kunnen worden door lijden en nood en tegenspoed van allerlei aard, maar deze zijn dan de vereffening van uw zonden, u doet boete, u draagt uw schuld af zolang, u nog op aarde toeft en u zult de weg naar het kruis kunnen vinden. En dan wordt voor u allen ook weer de weg vrij naar Mij, dan kan Ik u weer aannemen. Ik kan u een zalig lot bereiden, omdat Ik u weer mijn liefde kan schenken en omdat aan mijn gerechtigheid werd voldaan.

Amen

BD.8080

15 januari 1962

Door gebeurtenissen in de natuur openbaart God Zijn macht

Overall wil Ik u opheldering over verschaffen, wat er toe dient, dat u nog voor het einde de weg neemt naar Mij, uw God en Schepper, die u eens vrijwillig verlaten hebt. U, mensen kent de reden van uw bestaan als mens op deze aarde niet en toch moet u trachten daarover uitsluitel te weten te komen, want dan pas leeft u uw aardse leven bewust. Het werd u weliswaar al gezegd: u bent op de aarde om volmaakt te worden, maar omdat u het diepere inzicht mist, maken deze leringen geen indruk op u. U moet eerst naar waarheid onderwezen worden en er zelf in gedachten een standpunt over innemen. Dan pas zult u uw leven doelmatig ontplooien.

En deze waarheid tracht Ik u te doen toekomen, maar uw vrije wil geeft de doorslag of u haar ook aanneemt en inziet als waarheid. Nu echter staat u, mensen kort voor het einde, en wilt u tevoren nog uw zielenrijpheid bereiken dan zult u dit serieus moeten nemen en u bewust met uw God en Schepper in verbinding moeten stellen. U zult dus vooreerst aan Hem moeten geloven.

En daarom zult u nog veel meemaken wat u blijkt geeft van een "Macht" buiten de aardse wereld, u zult het tussen beide komen van een Macht, over welke u zelf niets te zeggen zult kunnen hebben, niet kunnen loochenen, die ook uw lot vorm geeft en aan welke u zich zal moeten overgeven. Wanneer u maar tot dit inzicht komt tijdens uw aardse leven, dan is de eerste schrede al gezet, dan is het ook mogelijk dat u met die Macht contact opneemt en dan zult u door Mij worden vastgepakt en waarlijk stap voor stap ten hogen geleid. En u zult nu ook kunnen begrijpen waarom Ik tracht Mij zo vaak in gebeurtenissen in de natuur te openbaren. De mensen moeten eruit kunnen opmaken dat menselijke wil, menselijke krachten niets vermogen wanneer er zich in de natuur dingen voltrekken die als catastrofes ook ontelbare mensenlevens eisen. Ze moeten leren inzien dat er een Macht boven hen staat, ofschoon zulke gebeurtenissen nog geen geloofsdwang betekenen, daar de totaal ongelovige mensen voor zich zelf ook andere verklaringen geven van zulke gebeurtenissen, wanneer ze tegenover Mij nog 'n weerspannige instelling hebben.

Maar Ik openbaar Mij in gebeurtenissen van allerlei aard in de natuur - altijd zullen dan toch enkele mensen zich daardoor aangesproken voelen, dat wil zeggen: inzien dat Ik besta en zij zelf ook van Mij zijn uitgegaan. De tijd tot het einde is nog maar kort, maar soortgelijke openbaringen zullen er nog veel zijn, want anders kan Ik niet meer spreken tot hen die verhard zijn en alleen door zwaarste slagen van het noodlot zijn nog enkele zielen te winnen, die plotseling beseffen dat ze zelf machteloos zijn en afhankelijk van Hem die hen geschapen heeft.

En steeds weer zal Ik daarom tot de mensen spreken, luid en geweldig tot hen die geen acht slaan op een zacht aanspreken, want de verbinding van Mij naar de aarde zal altijd blijven bestaan, omdat u, mensen schepselen van mijn liefde bent, die Ik

terug wil winnen. En hoe dichterbij het einde is, des te luider zal mijn stem klinken, die zich door de elementen van de natuur zal uiten, tot dan de laatste dag gekomen is, waarop geoogst wordt - waarop alles opnieuw een prooi wordt van de dood, wat geheel van Mij is afgekeerd en (voor de mijnen) een nieuw leven zal beginnen op de nieuwe aarde.

Amen

BD.8082

19 januari 1962

God is de liefde

Uit de kracht van Gods liefde is alles ontstaan. Hij zelf is de oerbron van de kracht, Zijn oerbestanddeel is liefde - Hij zelf is dus de liefde. En toch is Hij een Wezen dat werkt en scheidt naar wijs goeddunken. Hij is een Wezen dat Zijn gedachten realiseert, dat onophoudelijk nieuwe scheppingen laat ontstaan, dat de kracht van Zijn liefde in de oneindigheid uitstraalt, maar die steeds haar doel verwezenlijkt, die niet willekeurig werkzaam is, integendeel door de wijsheid en macht van God geleid wordt in haar werking. God is de liefde. Deze uitspraak zult u, mensen niet begrijpen, zolang u niet het wezen van de liefde zult kunnen doorgronden, wat de liefdesvorming van uzelf vereist. Want altijd zult u de liefde bezien als een eigenschap die u aan het hoogste en volmaaktste Wezen toekent. Dat echter dit Wezen zelf de liefde is, zal voor u onbegrijpelijk blijven, zolang u als mens over de aarde gaat.

En u allen bent uit deze liefde voortgekomen, u bent uitgestraalde kracht, u bent in uw oorspronkelijke hoedanigheid zelf liefde - maar eveneens wezens die denken en willen kunnen - de bewijzen van een werkelijk bestaand wezen. Daarom is er niets zonder 'n bepaald plan wat ontstaan is en nog ontstaan zal. Alles is vol wijsheid overwogen, alles is gedachte van een hoogst volmaakt Wezen, dat u, mensen "God" noemt. En dit Wezen vermenigvuldigde zich. Het liet dezelfde wezens uit zich ontstaan. Het straalde de kracht van Zijn liefde uit en gaf haar vormen. Het schiep. Alles wat God geschapen heeft is en blijft in zijn oersubstantie liefde. Het is en blijft een kracht, die werkzaam moet worden volgens goddelijke wil. Wordt ze echter gehinderd in haar werkzaamheid, dan wordt de goddelijke ordening omvergestoten. Het principe van de liefde wordt veranderd in het tegendeel. Tegen het Wezen dat in zich liefde, wijsheid en macht - dus God is - wordt verzet geboden, wat wel gebeuren kan van de kant van de wezens die Hij in het leven riep, omdat Hij hen ook met vrije wil had uitgerust als Zijn evenbeelden - maar dan stapte het wezen uit zijn wettelijke orde - het verandert zichzelf in het tegendeel - het bestaat weliswaar, maar laat de kracht van de liefde niet meer werkzaam worden en dat betekent

verstarring, het betekent onbeweeglijkheid - het betekent de dood van datgene wat eens als "leven" van God uitstraalde.

De mens is in zijn oersubstantie liefde, maar meestal verzet hij zich nog tegen Degene die hem als een wezen heeft uitgestraald. En daarom beseft hij ook niet wat liefde eigenlijk is. Daarom is het Wezen van God voor hem ook onbegrijpelijk, die de Liefde zelf is. Want de liefde is ook gelijktijdig licht, dat de mens evenwel nog weinig verlicht zolang zijn liefde zwak is. Hij kan daarom God ook niet herkennen in Zijn Wezen, hij kan slechts geloven wat hem daarover wordt meegedeeld, maar zodra zulke mededelingen overeenstemmen met de waarheid, zullen ze hem ook licht opleveren, want dan zal hij zijn best doen zijn wezen tot liefde te veranderen en hij zal zich ook tot het Wezen wenden dat uitermate volmaakt is en dat hij nu begint te herkennen als "eeuwige Liefde".

Maar nooit zal hij in staat zijn het Wezen van God te doorgronden, want Hij is het krachtcentrum van eeuwigheid, terwijl alle geschapen wezens krachtvonken zijn, die uitgestraald werden, maar die in hun nietigheid nooit het oervuur zouden kunnen aanschouwen zonder te vergaan. De liefde, wijsheid en macht van een God die werkelijk bestaat, zal ook de mens op aarde al kunnen beseffen wanneer zijn wil goed is en zijn hart zich opent voor de hernieuwde aanstraling van liefde van het Wezen uit hetwelk hij is uitgegaan. Want dit hoogst volmaakte Wezen openbaart zich aan Zijn schepselen.

En dat is het grootste bewijs van liefde van Hem, die zelf de Liefde is, dat Hij zich zelf bekendmaakt, dat Hij de door Hem geschapen wezens uitsluitel geeft over zich zelf in zoverre dezen in staat zijn het te bevatten - en dat Hij daardoor de liefde weer wil doen ontbranden opdat deze weer werkzaam kan worden beantwoordend aan het oerelement - opdat Zijn schepselen weer de eeuwige ordening binnengaan om volgens hun bestemming te kunnen scheppen en werken zoals het was in het allereerste begin.

Amen

BD.8095

5 februari 1962

God is in ons - Hij is bij ons aanwezig

Er bestaat geen groter genadegeschenk voor u, mensen op deze aarde, dan dat u in een rechtstreeks aanspreken door Mij wordt onderricht. Want dan ben Ik bij u aanwezig en Ik geef u blijk van mijn tegenwoordigheid door openbaringen die u alleen kunnen toekomen door Mij zelf, die van alles op de hoogte ben. Ik ben dus in u, want of u ook maar een nietig vonkje van de geest van mijn Godheid in u bergt

- mijn geest is ondeelbaar en u zult er daarom steeds van kunnen spreken dat Ik zelf in u ben en werk, wanneer dit geestvonkje zich uit. En dus wordt u ook waarheidsgetrouw onderricht door Mij, daar Ik zelf de eeuwige Waarheid ben.

Zo zult u dus het ontvangen van het woord moeten waarderen, dat een ongewoon genadegeschenk is, omdat u als mens nog niet de hoogste graad van rijpheid bezit, die een volkomen vereniging tot gevolg heeft. Maar mijn liefde voor u is overgroot en er moet u een buitengewone hulp verleend worden omdat mijn tegenstander grote macht heeft en deze aanwendt om u in het verderf te storten.

Maar Ik zou Mij niet kunnen uiten wanneer u zelf het vonkje van mijn goddelijke geest niet liet opvlammen. Wanneer u zelf niet een leven van liefde zou leiden dat de geestvonk ontsteekt en hem nu in staat stelt zijn werk te doen. En u zou wederom niets vernemen van dat wat hij u laat ondervinden wanneer u niet in diep geloof naar de stem in uw binnenste zou luisteren. Wanneer u niet aan mijn rechtstreeks aanspreken zou geloven. En dit stelt weer de innerlijke band met Mij voorop, die Mij er nu toe brengt u met mijn liefde te bestralen en u in overvloed te schenken.

Ik wil altijd in u zijn en u van mijn aanwezigheid blijk geven. En daarom zal Ik u altijd aanspreken zo vaak u het toelaat, dat wil zeggen: u zich innerlijk met Mij verbindt en luistert binnen in u. En dan stort Ik een rijkdom over u uit, die u waarlijk gelukkig zal maken. Ik schenk u licht in alle volheid, Ik onderricht u waarheidsgetrouw, over alles wat voor het rijp worden van uw ziel dienstig is. Ik bestraal u met mijn liefde en mijn liefde schenkt u wat u ontbreekt, omdat u nog niet volmaakt bent.

Al vaak heb Ik u opheldering gegeven over het "werkzaam zijn van mijn geest" en u er ook van in kennis gesteld dat aan de verstandelijke kennis van de mens grenzen zijn gesteld, maar nooit aan het weten dat door het werkzaam zijn van mijn geest kan worden verkregen. Dit weten is waarlijk onbegrensd en toch kan het de mens worden overgebracht door Mij zelf, de Waarheid, het Licht van eeuwigheid. Maar ook alleen maar Ik zelf kan u dit weten doen toekomen en Ik zoek me waarlijk goede vaten uit, waarin Ik mijn licht kan laten binnenstromen, dat nu echter ook zal schijnen ver weg in de donkere nacht.

Toch is dit maar zelden mogelijk. Meestal bieden de mensen Mij weerstand, omdat ze niet het hart maar het verstand laten spreken. Waar echter mijn rechtstreeks werkzaam zijn mogelijk is, daar heeft de lichtstraal zoveel sterkte, dat hij veel mensenharten verlichten kan, die hem zonder weerstand opvangen, die zich aan de straling van de liefde overgeven en nu dus indirect mijn aanspreken in ontvangst nemen.

En dat wil Ik bereiken, dat de mensen hun geestelijke blindheid verliezen en dat ze weer langzaam tot het inzicht komen omtrent dat wat ze waren in het allereerste begin en wat ze weer moeten worden. Ik wil in ieder mens een klein lichtje ontsteken, want dan zal hij zijn aardse leven bewust leven. Hij zal zich vragen stellen en deze zullen hem door middel van gedachten beantwoord worden. Zijn denken zal juist zijn wanneer het zijn verlangen is de waarheid te weten te komen.

Hij zal op de hoogte zijn van mijn wil en deze trachten te vervullen, omdat hij ook de samenhang met Mij als zijn God en Schepper begint in te zien. En er zal hem zeker steeds helderder licht bestralen want hij opent zich voor de bestraling door mijn liefde, zodra hij maar in gedachten de verbinding met Mij tot stand brengt, zodra hij elk innerlijk verzet tegen Mij opgeeft.

Ik ben zelf in hem als nietige goddelijke vonk en deze tegenwoordigheid van Mij weert hij niet meer af en Ik kan dan ook in hem werken. En Ik zal dat ook doen. Ik zal Mij aan iedereen openbaren, ook al is dit op verschillende manieren, steeds passend bij de graad van zijn rijpheid. Maar ieder mens zal Mij kunnen herkennen, als hij het maar wil. De lichtstraal van mijn liefde zal hem steeds weer aanraken tot hij zich bewust openstelt en verlangt naar Mij en mijn liefde, die hem dan in alle volheid ten deel zal vallen. Want Ik heb mijn schepselen lief en Ik wil dat ze zalig worden. Ik wil ook dat ze op de hoogte zullen zijn van mijn grote liefde, opdat ze mijn liefde beantwoorden. Maar dan is ook de vereniging verzekerd, dan zal mijn schepsel ook elke duisternis zijn ontvlucht, omdat het licht in hem zelf straalt, omdat Ik zelf in hem aanwezig kan zijn en er dan waarlijk geen terugval in de diepte meer te vrezen is.

Amen

BD.8125

14 maart 1962

Het weten over het Wezen van God is nodig

Groot is de macht van Hem die u geschapen heeft. Eindeloos is Zijn liefde en Zijn wijsheid is niet te overtreffen. Denk steeds aan Hem, opdat u zich zelf met Hem in verbinding stelt, opdat u steeds uw gedachten naar Mij opzendt, die erg verlang naar uw terugkeer en waarlijk ook mijn macht, liefde en wijsheid werkzaam laat zijn om voor u deze terugkeer mogelijk te maken.

Wanneer u, mensen u uw God en Schepper als hoogst volmaakt Wezen voorstelt, wanneer u er overtuigd aan zou kunnen geloven dat dit hoogst volmaakt Wezen uw Vader wil zijn, dan zult u ook uw innerlijke tegenstand opgeven, die u eindeloos lange tijden van Mij gescheiden hield - u zult trachten de juiste verhouding tot Mij

tot stand te brengen, de verhouding van een kind tot de Vader en u zult als zwakke kindertjes mijn bescherming en mijn hulp voor u afbidden wanneer u in nood bent. U zult echter ook liefde voor Mij voelen, u zult vertrouwelijk tot uw Vader komen en u dus ook aan Mij overgeven en dan zult u Mij ook niet meer willen opgeven, omdat Ik zelf u nu vasthoud, omdat de band van mijn liefde u nu omstrengelt, die u ook niet meer los zult maken. Maar daartoe is het weten nodig over mijn hoogst volmaakt Wezen.

U moet Mij leren liefhebben en daarom moet u tevoren weten dat Ik zelf de liefde ben, u moet Mij niet vrezen als een straffende God, integendeel als een toegedane Vader, die voor u zorgt, beminnen. Dan pas komt u in de juiste verhouding tot Mij te staan, u schenkt u vrijwillig aan Mij en u hebt de terugkeer voltrokken, die zin en doel is van uw gang over de aarde. En daarom tracht Ik u, mensen steeds weer blijken te geven van mijn macht, mijn liefde en mijn wijsheid.

Wanneer u in nood raakt dan leid Ik u er steeds weer uit, omdat er voor Mij niets bestaat wat voor Mij onmogelijk zou zijn om tot stand te brengen. En Ik doe u ook onophoudelijk blijken van mijn liefde toekomen doordat Ik u ook vreugden bereid, die u steeds als geschenken mijnerzijds moet beschouwen. Altijd kan u zich in mijn hoede geborgen weten, want Ik zie waarlijk wat u nodig hebt, geestelijk en lichamelijk en dat geef Ik u ook zodra u zich aan Mij heeft overgegeven, zodra u de band met Mij tot stand brengt door innige gedachten, door gebed en door werken van liefde.

En u zult dan voortdurend blijken van mijn liefde, wijsheid en macht mogen ondervinden, omdat Ik daardoor maar uw liefde wil winnen, omdat Ik in u het verlangen naar de vereniging met Mij wil wekken en dan ook het doel van uw leven is vervuld, zodra u de innige band met Mij tot stand brengt - zodra u zich als kinderen aan de Vader geeft en helemaal in Zijn wil opgaat. Dan zult u ook niet meer in geestelijke duisternis voortgaan, u zult door Mij zelf met het licht van mijn liefde worden doorstraald, Ik zal vanuit de innige band met u kunnen spreken en uw liefde zal steeds meer ontbranden en er zal geen duisternis meer in uw hart zijn. Zodra u inziet dat Ik een God van liefde, wijsheid en macht ben, zult u er ook naar streven bij Mij te zijn en dat betekent dat u Mij ook erkent, die u eens weigerde te erkennen.

En daarom zal Ik tijdens uw leven op aarde niets onbeproefd laten u de juiste opheldering te verschaffen over mijn Wezen. Want zolang u Mij niet ziet als Dat, wat Ik ben, als hoogst volmaakt Wezen, dat u lief heeft en uw liefde wil winnen, zolang u in Mij niet uw Vader ziet, die Zijn kinderen eeuwig gelukkig wil maken - zolang houdt u zich ook nog op een afstand van Mij. En daarom openbaar Ik Mij

aan u in mijn liefde, wijsheid en macht. En Ik tracht onafgebroken uw liefde te winnen. Maar Ik zal ze ook eens winnen en dan zult u bij Mij blijven voor eeuwig.

Amen

BD.8141

1-3 april 1962

"En het Woord is vlees geworden!"

"En het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!" Ik zelf, het eeuwige Woord kwam naar de aarde en nam een lichaam aan. Het was een daad van overgrote liefde en barmhartigheid dat Ik Mij bewogen voelde de verbinding met de mensen tot stand te brengen, die zich zo eindeloos ver van Mij verwijderd hadden. Die niet meer in staat waren mijn stem te vernemen, die mijn woord niet meer in zich konden vernemen en die geen enkele binding meer hadden met het Woord van eeuwigheid. Zij waren zelf schuld aan deze grote afstand tot Mij en nooit zou het hun mogelijk geweest zijn deze verwijdering van Mij, uit eigen kracht ongedaan te maken. Nimmer was het hun mogelijk geweest mijn woord te ervaren zoals in het allereerste begin, toen Ik met al de door Mij in het leven geroepen schepselen van gedachten kon wisselen door het woord. Daarom heeft mijn liefde zelf die grote verwijdering overbrugd. Ik kwam zelf naar de aarde en nam een lichaam aan en probeerde nu weer in verbinding te treden met mijn schepselen, om hen weer aan te spreken en voor hen een brug te bouwen die tot Mij terug voerde in het rijk van licht en zaligheid.

Ik zelf ben dat eeuwige Woord, maar Ik zou de mensen niet direct uit den hoge hebben kunnen aanspreken, om hen die eens als vrije schepselen van Mij zijn uitgegaan, daardoor niet in een dwangsituatie te plaatsen. Zij moesten die brug naar Mij uit vrije wil betreden, en dat kon Ik alleen bereiken door mijn aanspreken, dat echter niet op een ongewone manier maar als een van mens tot mens gesproken woord weerklinken moest. En daarom nam Ik een lichaam aan. Ik nam bezit van het menselijke omhulsel Jezus en sprak in dit omhulsel tot de mensen. Maar het was mijn woord dat tot hen sprak en Ik kon door dit woord de mensen de weg tonen. Ik kon hen onderrichten en hun mijn wil verkondigen. Ik kon hun het evangelie, de goddelijke leer van de liefde verkondigen, die hun zielen weer in die toestand brengen moest waardoor ieder mens zelf, als dat zijn ernstige wil was, mijn woord in zich zou kunnen vernemen. Maar eerst moesten de mensen verlost zijn van zonde en dood. Eerst moest de vroegere zondesuld door de afval van Mij gedelgd zijn, opdat dan de verbinding met Mij bekroond kon worden met het uitgieten van mijn geest, opdat dan de mens zelf mijn stem weer in zich zou kunnen vernemen zoals het in het oerbegin was.

"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!". Hoe weinig mensen begrijpen de betekenis van deze woorden. Het eeuwige Woord daalde zelf naar de aarde af, want de mensheid verkeerde in grote nood en wist niets af van haar ellendige en troosteloze toestand, van de geestelijke duisternis waarin zij leefde. Zij waren geheel van Mij verwijderd en deden niets om deze grote afstand tot Mij te verminderen. En de mensen konden alleen geholpen worden door leringen die overeenstemden met de waarheid. Zij moesten de wil van hun God en Schepper leren kennen, en deze wil moest hun door mijzelf verkondigd worden. Ik zelf moest hen aanspreken, en dat kon alleen door een mens gedaan worden. Dus heb Ik mijzelf in deze mens belichaamd, want alleen zo was het mogelijk de mensen in alle waarheid te onderwijzen, ze opmerkzaam te maken op hun verkeerde levenswandel. Daardoor was het mogelijk hun mijn wil te verkondigen, en voor hen een levend voorbeeld te zijn hoe zij zelf hun leven moesten leiden om weer uit hun geestelijke duisternis te geraken en de weg te gaan die Ik de mensen toonde, opdat zij weer het eeuwige leven konden bereiken. Want zij waren door mijn tegenstander beïnvloed, die hen gedurig tot een liefdeloze leefwijze aanzette, waarin zij dan ook krachteloos waren en bleven en niets konden vergaren voor hun opwaartse ontwikkeling.

Ik zelf heb hun bewezen dat de liefde zich als een kracht doet gevoelen, want Ik heb de zieken genezen en ook andere wonderen gedaan die alleen de kracht van de liefde tot stand kon brengen. Ik heb hen ook onderwezen over de gevolgen van een liefdeloze levenswandel. Want Ik moest de mensen in de eerste plaats verklaren waarom zij zich in lichamelijke en geestelijke nood bevonden. Ik moest hen ervan overtuigen dat hun toestand als mens geen gelukkige genoemd kon worden en wat zij dus doen moesten om het ware geluk te bereiken. En dit alles moesten zij uit de mond van God vernemen. Mijn woord moesten zij kunnen horen, daarom kwam dat Woord zelf naar de aarde en werd mens. In de oertoestand weerklonk dat woord in ieder wezen en was het de oorzaak van onmetelijke zaligheid. Maar die zaligheid hebben de wezens zelf weggegooid omdat zij zich vrijwillig van Mij afkeerden, waardoor zij mijn woord niet meer konden vernemen omdat mijn woord een directe straling van liefde van mijn kant was, die de wezens nu echter afwezen.

De overgrote nood van de mensen op aarde bewoog mijn liefde en barmhartigheid hen zelf te benaderen en hen ondanks hun weerstand in het woord tegemoet te treden. En wie ook maar een vonkje liefde in zich liet ontbranden, die zag in Mij de Godheid en volgde Mij na. Maar meestal zag men in Mij slechts de mens en men beoordeelde dan ook mijn woord als dat van een mens. Ik was midden onder hen en zij herkenden Mij niet. En toch kon Ik het evangelie van de liefde verkondigen. Ik kon de goddelijke leer van de liefde steeds weer aan de mensen bekend maken. En Ik kon zelf mijn discipelen onderrichten en hen dan uitzenden in de wereld met de opdracht mijn evangelie te verkondigen en van Mij zelf te getuigen. Het Woord was

zelf op de aarde gekomen en had een lichaam aangenomen tot zegen van de mensheid. En steeds als mijn woord weerklinkt, buigt zich mijn eindeloze liefde en barmhartigheid neer tot de mensheid en straalt haar liefde in de harten van de mensen die gewillig mijn woord aannemen, het aanhoren en als de stem van de Vader herkennen, en Mij dankbaar zijn voor deze grote genadegave. Want Ik zelf ben dat Woord van eeuwigheid. En wie Mij aanhoort verbindt zich ten nauwste met Mij en hij zal dan ook zijn laatste doel op aarde bereiken. Hij zal de totale vereniging bereiken met Mij - zijn God en Vader, tot wie hij nu voorgoed is teruggekeerd - en hij zal dan voor eeuwig zalig zijn.

Amen

BD.8498

16 mei 1963

Door Zijn aanspreken onthult God ons Zijn Wezen

Ofschoon u ook Mij en mijn Wezen tot in alle eeuwigheid niet zult kunnen doorgronden, moet u toch een duidelijk beeld gegeven worden van uw God en Schepper en moet u niet in 'n verkeerd denken worden gelaten.

U zult moeten weten dat Ik het hoogste en volmaaktste Wezen ben, dat eeuwig niet in Zijn volmaaktheid kan worden bereikt, maar Dat u toch moet trachten te bereiken, omdat u eens als Zijn evenbeelden uit Hem bent voortgekomen in alle volmaaktheid en ook weer volmaakt moet worden.

En uw gelukzaligheid bestaat hierin dat u onafgebroken op Mij aanstuurt, en deze gelukzaligheid neemt geen einde omdat ook het streven om bij Mij te zijn nooit zal ophouden, want in de staat van volmaaktheid is alles onbegrensd, zowel voor Mij als ook voor u. U zult het begrip "volmaaktheid" ook niet kunnen vatten, juist omdat uw denken nog begrensd is zolang u op aarde vertoeft.

En hoe onvolmaakter u naar uw wezen nu nog bent, des te minder bent u in staat Mij zelf en mijn Wezen te begrijpen en het is dan ook voor mijn tegenstander niet moeilijk dat hij u een vals beeld geeft van Mij, dat Ik word voorgesteld als een hoogst onvolmaakt wezen dat behept is met eigenschappen die niet goddelijk zijn, zoals rechterlijke onbarmhartigheid en liefdeloosheid, die eeuwig verdoemen en onedele gevoelens, zoals wraakzucht, die vergeldingsmaatregelen treft voor overtredingen, die Ik nooit veroordeel, integendeel, Ik ben in liefde steeds bereid u te helpen.

Mijn tegenstander tracht Mij aan u voor te stellen als een onvolmaakt wezen opdat u Mij de liefde onthoudt. En dit valse beeld van Mij zal Ik steeds weer blootleggen als een leugencampagne van mijn tegenstander en u steeds weer verduidelijken dat

u in Mij een God van liefde, wijsheid en macht zult kunnen zien. Dat u een volmaakt Wezen kunt herkennen aan Wie u uw liefde zult kunnen schenken, waar Ik vurig naar verlang, omdat u mijn kinderen bent, die mijn liefde niet meer zullen verliezen, zelfs wanneer ze zich in vrije wil van Mij afwenden. Want een Wezen dat volmaakt is, kan niet haten en verdoemen, het zal zich alleen steeds inspannen Zijn schepselen uit de toestand van onvolmaaktheid te bevrijden, opdat ze zich weer met dit Wezen kunnen verbinden voor eeuwig.

En daarom onthul Ik u een duidelijk beeld van Mij, van de alles vervullende kracht van mijn liefde, die in wijsheid werkzaam werd en ook u geschapen heeft. Ik ontsluit u het doel dat Ik me stelde bij het scheppen van alle wezens en ook het heilsplan dat leidt tot vergoddelijking van die wezens. Ik omkleed u alles met redenen, zodat u waarlijk mijn liefde, wijsheid en macht zult kunnen inzien, want zodra u dit alles in waarheid wordt voorgehouden, schijnt voor u weer zwak het licht van het inzicht, al is het nog in geringste mate en u begint uzelf te zien als mijn, door Mij in het leven geroepen, schepselen.

De waarheid zal ook in u het vonkje liefde ontsteken en u zult er dan steeds dieper in doordringen, u zult weten dat u zich bevindt op de weg die terugvoert naar Mij, van wie u zich eens vrijwillig verwijderde en daardoor uw volmaakte wezen totaal veranderde en onvolmaakt werd. Wat zich echter met Mij weer verenigen moet, moet volmaakt zijn en het moet vrijwillig mijn wil binnengaan, waartegen het eens heeft gezondigd. Doch zodra het mijn Wezen, dat in zich liefde, wijsheid en macht is heeft herkend, zal het zich ook weer vrijwillig aan mijn wil onderwerpen. En daarom onthul Ik het mijn Wezen, wat alleen weer gebeuren kan door mijn aanspreken, door mijn woord dat Ik de mensen doe toekomen en dat helder licht zal schenken aan hem die mijn aanspreken aanneemt. Want slechts Ik alleen kan de zuivere waarheid naar de aarde sturen, slechts Ik alleen ben het licht, dat in uw harten wil stralen.

Ik alleen ben de liefde, die u niet verloren wil laten gaan. Ik ben de wijsheid, die alle middelen en wegen kent om u naar het licht te leiden en Ik heb ook de macht u aan de handen van mijn tegenstander te ontrukken, wanneer uzelf Mij geen tegenstand biedt.

Toch uw vrije wil bepaalt alles. En deze zal pas dan naar Mij gekeerd zijn, wanneer u Mij herkent als een hoogst volmaakt Wezen, dat u zult kunnen beminnen. En dat vereist dat u in de waarheid verkeert, dat u vrij wordt van verkeerde ideeën, van opvattingen die mijn tegenstander u heeft voorgelegd om te verhinderen dat u de weg naar Mij neemt. En daarom spreek Ik zelf tot u uit den hogen. Ik zend mijn woorden naar de aarde, opdat u vrij zult kunnen worden van onjuiste opvattingen,

die u verhinderen Mij juist te zien; die als hoogst volmaakt, u lief heb en u eeuwig naar Mij toe wil trekken.

Amen

BD.8504

21 mei 1963

Gods gerechtigheid eist verzoening voor de schuld

Ik ben een goede en rechtvaardige God. Mijn liefde voor mijn schepselen is onmetelijk en Ik zou hen allemaal gelukkig willen maken en hun het hoogste geluk willen bereiden, omdat de liefde Mij daartoe dringt. Maar omdat Ik hoogst volmaakt ben, moet Ik zelf ook in mijn ordening van eeuwigheid verkeren, alle tekens van mijn volmaaktheid moeten te herkennen zijn en dus moet ook mijn gerechtigheid mijn volmaaktheid bewijzen, die daarom ook aan mijn overgrote liefde, die Ik aan al mijn schepselen zou willen betonen, grenzen stelt.

Ik kan geen wezen gelukkig maken dat zondig geworden is, omdat dit mijn gerechtigheid zou weerspreken. Daarom is mijn liefde dus gebonden aan mijn eeuwige wet. Ze kan alleen het volmaakte gelukkig maken in die mate, zoals Ik zou willen dat het wezen onbeschrijflijk gelukzalig is. Ik kan wel genade voor recht laten gelden, doordat Ik het zondig geworden wezen help dat het vrij van zijn zonden wordt. Maar de wil daartoe moet van het wezen zelf uitgaan, het moet zich van zijn zondeschuld bewust zijn en verlangen daarvan vrij te worden en het moet daarvoor om hulp vragen.

Dus kan Ik het wezen niet van zijn schuld bevrijden tegen zijn wil in en Ik kan het ook zolang niet met mijn liefde gelukkig maken tot mijn gerechtigheid genoegdoening is gegeven, waartoe het wezen zelf bereid moet zijn. Vele van de door Mij in het leven geroepen geestelijke wezens hadden tegen Mij gezondigd. Ze waren zondig geworden en aan mijn eindeloze liefde werden beperkingen opgelegd, omdat mijn gerechtigheid niet toeliet dat de liefde werkzaam kon zijn als vroeger, dat ze dus de wezens onmetelijk gelukkig maakte.

En daarom zouden deze wezens voor eeuwig verbannen zijn geweest uit de stroomkring van mijn liefde, als er niet aan mijn gerechtigheid zou worden voldaan, wat echter de wezens zelf niet konden, waartoe ze totaal niet bij machte waren door hun afweren van de kracht van mijn liefde - waarin hun grote zonde bestond. Toch moest genoegdoening worden gegeven volgens de wet van de goddelijke ordening, als het wezen ooit opnieuw door mijn liefde doorstraald, dus gelukkig gemaakt, zou kunnen worden.

En dit werk van verzoening volbracht de mens Jezus uit liefde voor Mij en voor de mensheid, waarvan Hij de rampzalige toestand inzag en die op wilde heffen op grond van Zijn liefde. Daardoor werd er aan mijn gerechtigheid voldaan en mijn liefde kon nu op de voorgrond treden en zich keren naar de wezens die eens van Mij zijn uitgegaan en hun weer een zaligheid bereiden die alleen Ik zelf als de eeuwige Liefde hun ten deel kan doen vallen, die echter ook ieder wezen onmetelijk gelukkig maakt.

Door de vroegere zonde van afval van Mij werd me van de kant van hen die zondig waren geworden een beperking van mijn liefde opgelegd, omdat Ik niet tegen de wil van een wezen in, hem de kracht van mijn liefde doe toekomen. En zelfs wanneer het zijn weerstand opgeeft, moet het wezen tevoren vrij zijn van zijn zondesschuld om mijn liefde weer te kunnen ontvangen, omdat de gerechtigheid dit eist, die tot mijn volmaakt Wezen behoort en omdat Ik eeuwig niet de wet van de ordening ongedaan kan maken, die gegrondvest is in mijn volmaaktheid.

De mens Jezus vervulde de wet. Hij leefde helemaal in de goddelijke ordening, Hij zag echter ook de levenswandel van zijn medemensen, die geheel tegen de wet van de goddelijke ordening in gericht was, en Hij nam al hun zondesschuld op Zijn schouders en bracht Mij een ontzettend groot offer om de zondesschuld van al het eens gevallen te delgen. En Ik nam dit offer aan en voor Mij volstond het als compensatie voor de onmetelijke zondesschuld die de van Mij afgevallen wezens en dan ook de mensen op zich hadden geladen. Ik nam het offer van de mens Jezus aan, die alle mensen wilde verlossen van de zonde. Want de liefde in Hem bracht het offer, de Liefde echter was Ik zelf.

Dus heeft de Liefde de schuld te niet gedaan, wat echter niet mogelijk geweest zou zijn zonder een boetedoening die Ik alleen maar kon volbrengen in het omhulsel van een mens die in staat en gewillig was te lijden - die zelf onmetelijk geleden heeft als compensatie voor de zondesschuld van het gevallen. En bijgevolg is de gerechtigheid niet omzeild, haar werd genoegdoening gebracht en nu kon mijn liefde weer actief worden, Ze kon zich wegschenken en de schepselen onmetelijk gelukkig maken, want ze waren weer zonder schuld en daarom ook kunnen ze zich weer met Mij verenigen en helemaal met mijn liefde doorstraald worden, zoals het was in het allereerste begin.

En mijn liefde neemt niet af, en ze zal allen die eens zondig zijn geworden helpen, dat ze hun schuld vrijwillig onder het kruis dragen, haar aan Jezus overgeven, en zo dus mijn gerechtigheid niet wordt omzeild en toch het wezen vrij wordt van zijn schuld, omdat de Liefde zelf zich heeft geofferd, omdat ze zich in de mens Jezus bereid verklaarde te lijden en te sterven, opdat de mensen - de eens gevallen wezens - niet hoefden te lijden voor hun onmetelijke zondesschuld, daar ze eeuwig niet bij

machte zouden zijn hun zonden te delgen en tegenover Mij boete te doen, die Ik als rechtvaardige God moest eisen om de wezens weer de gelukzaligheid te schenken, die mijn onmetelijke liefde hen bereiden wil.

De vereffening van de grote schuld moet tevoren tot stand worden gebracht, want mijn volmaaktheid kan niet tegen de wettelijke ordening ingaan, elke schuld moet zijn uitgewist, omdat mijn gerechtigheid dit eist.

Amen

BD.8649

19 oktober 1963

De Bron van alle kracht is God

Als krachtbron van eeuwigheid stroomt slechts van Mij alleen kracht uit in de oneindigheid. Er bestaat geen ander wezen dat eigenmachtig over kracht beschikt, tenzij dat hem, van Mij uit de kracht is toegestroomd. En Mij zal eeuwig geen wezen kunnen uitschakelen, want alle wezens zijn voortgebracht door mijn kracht en door mijn wil buiten Mij geplaatst. En al werden ze ook nog zo volmaakt geschapen, al vormen ze zich in vrije wil tot de hoogste volmaaktheid en worden tot mijn kinderen, ze zullen nooit Mij zelf als de bron van kracht kunnen overtroeven, ze zullen nooit in staat zijn Mij zelf bij het uitvoeren van mijn wil te hinderen, omdat Mij daarvoor altijd de kracht ter beschikking staat.

En dus zal Ik altijd en eeuwig blijven de Heer van de hemel en de aarde, de Heer van het universum, aan wie alles wat bestaat is onderworpen. En al is het ook de hel - de meest duistere macht - ze zal zich naar mijn wil en mijn kracht moeten voegen, ze zal Mij nooit kunnen uitschakelen, want ook de vorst der duisternis is eerst uit mijn kracht voortgekomen en hij zou allang niet meer bestaan wanneer Ik mijn kracht volledig aan hem onttrokken had, want ook hij is onvergankelijk, dus wordt hij door mijn kracht behouden daar hij anders moest vergaan.

En zo stelt mijn kracht ook het bestaan zeker van al datgene wat uit Mij voortkwam, of het geestelijke of aardse scheppingen zijn, want ook de aardse scheppingen zijn dragers van mijn kracht en al schijnen ze u, mensen ook vergankelijk toe en zijn ze ook naar hun uiterlijke vorm vergankelijk, toch blijft de geestelijke kracht bestaan waaruit ze gevormd zijn, want welke materie dan ook, is kracht die zich heeft verdicht tot vorm.

En zo ben Ik alles in alles. En Ik zal zijn tot in alle eeuwigheid. De kracht zal nooit verbruikt worden, ze zal niet afnemen en al stroomt uit Mij zelf als de eeuwige krachtbron voortdurend kracht naar buiten die de gehele geestelijke en materiële

schepping het leven geeft en deze behoudt, ze zal nooit minder worden, ze zal voortdurend nieuwe scheppingen doen ontstaan.

Nu is het aantal eerst geschapen wezens die van Mij afvielen eindeloos groot en er zijn eeuwigheden voor nodig om deze wezens, die in de diepte zijn gevallen, weer tot Mij terug te voeren. Dus zijn er ook ontelbare verlossingsperioden, ontelbare scheppingen van geestelijke en materiële aard voor nodig, wat weer 'n voortdurende uitstraling van kracht uit Mij vereist. Al dit scheppen hoort echter bij mijn gelukzaligheid, en het moet ook de gelukzaligheid van alle geschapen wezens vergroten die de graad van volmaaktheid weer bereikt hebben, dat ze zelf scheppen kunnen en vorm geven in vrije wil. Al deze wezens nu betrekken de kracht van Mij en dit toestromen van kracht is hun gelukzaligheid, die door het gebruik maken van de kracht vanuit 'n juiste wil, voortdurend wordt vergroot. En dit doorstromen van de wezens met mijn kracht zal geen einde nemen, dus zal ook het scheppen en het vorm kunnen geven geen einde nemen, maar steeds zal mijn eindeloze liefde en wijsheid ook vanuit de wet van de eeuwige ordening de scheppende werkzaamheid bepalen en de volmaakte wezens zullen ook steeds volgens deze ordening actief zijn.

En ook al tracht mijn tegenstander, die uit deze eeuwige ordening trad, de kracht die ook door hem stroomt, verkeerd te sturen en daardoor chaotische toestanden te scheppen, zal hem dit steeds maar tot op bepaalde hoogte lukken. Nooit echter zal hij Mij kunnen verhinderen voortdurend nieuwe scheppingen te laten ontstaan die alleen als enig doel hebben zijn negatieve activiteiten krachteloos te maken in zoverre, dat deze scheppingen het bovengenoemde gevallen geestelijke bevatten dat hij, de tegenstander, eens ertoe trachtte te brengen de van Mij uitstromende kracht te misbruiken. Deze verkeerd gebruikte kracht is nu in die scheppingen gebonden en kan niet meer tegen Mij werken, ze is ook aan de invloed van mijn tegenstander onttrokken en wordt nu onder dwang ertoe gebracht dienend te functioneren, zodat ze weer volgens de goddelijke ordening werkzaam kan zijn.

Elke kracht die van Mij uitgaat, stroomt onherroepelijk weer naar de bron van kracht terug en deze wet verzekert ook de stellige terugkeer van al het gevallen geestelijke naar Mij en zelfs mijn tegenstander zal eens weer de weg naar Mij opgaan. De kracht die zich eens vrijwillig van Mij verwijderde, die niet meer volgens de eeuwige ordening werkzaam wilde zijn, zal ook weer naar haar uitgangspunt terugkeren. Want alhoewel mijn tegenstander als tegenpool is te bestempelen en dus de tegenkracht belichaamt, is deze kracht niet sterker dan Ik, want ook die ging eerst van Mij zelf uit als van de eeuwige Krachtbron, alleen laat Ik elke, als schepsel, uitgestraalde kracht - ieder geschapen wezen - de vrijheid zijn kracht te gebruiken zoals hij wil. En is nu deze wil verkeerd gericht, dan zal hij toch niet meer tegen kunnen werken voor zover Ik dat niet toelaat, want Ik alleen ben de Heer en aan Mij

is al het geschapene onderworpen, al werd het nog zo volmaakt buiten Mij geplaatst. Een strijd tegen Mij is tevergeefs en draagt alleen maar bij tot eigen verzwakking van hen die tegen Mij strijden. Het geeft Mij echter aanleiding om voortdurend te werken en te scheppen, want mijn kracht kan niet rusten en steeds wil die werken op een manier die gelukkig maakt en daarom al het geschapene zo vormen dat ook deze schepselen in het juist gebruiken van de kracht die hun voortdurend toestroomt hun gelukzaligheid vinden.

Amen

BD.8709

27 december 1963

God is de Heer over leven en dood

U weet dat mijn tegenstander in het einde grote macht heeft en dat hij deze ook op elke manier ten volle benut. En zijn macht is daarom zo groot, omdat u, mensen haar zelf aan hem verleent, omdat u zijn wil vervult en u niet in het minst tegen zijn verzoeken verweert of ze tegenstand biedt.

U bent het zelf, die hem zulke activiteiten toestaat dat hij ongelooflijke verwarring onder u, mensen kan aanrichten, want hij heeft u helemaal in zijn macht, omdat u zonder liefde bent. De liefde zou hem ver van u houden, want daar hij zelf totaal zonder liefde is, kan hij zelf niet tegen de liefde ingaan, moet hij het onvoorwaardelijk tegen de liefde afleggen. Maar u, mensen past haar niet toe, maar hebt de zelfde aard als hij - u bent zonder liefde, en daarom ook zonder kracht om hem te weerstaan. En daarom is het hem mogelijk helemaal in uw denken in te grijpen, u op dwaalwegen te leiden en u te beïnvloeden dat u altijd alleen maar doet wat zijn wil is.

Zijn wil echter is u, mensen te verhinderen de weg naar Mij te vinden, het is zijn wil u in zijn macht te houden, u aan te zetten tot handelingen van het slechtste soort, u gedurig te prikkelen om te zondigen, tegen al mijn geboden van de liefde in te handelen. Verder is zijn wil overal het licht te doven, waar het begint te stralen om door het donker heen te dringen. En waar hij het niet kan doven, tracht hij het te vertroebelen, er verblindende lichten naast op te stellen, die zo fel stralen, dat het ware licht niet herkend kan worden door de mensen wier geestelijk oog verblind wordt.

Hij doet alles om zijn aanhang niet te verliezen en om diegene terug te winnen die zich al aan hem had onttrokken en zich naar Mij heeft gekeerd. En deze pogingen zal hij volhouden tot het einde, en steeds gewilliger zullen de mensen aan zijn wensen voldoen en in zonde leven zoals het zijn bedoeling is.

En zo zal hij ook mensenlevens trachten te vernietigen om de ontwikkeling ervan helemaal af te breken. Hij zal weer mensen trachten aan te zetten om op allerlei manieren verwoestend bezig te zijn omdat hem zelf de macht over elk werk van de schepping ontnomen is, ofschoon het 't geestelijke bevat dat nog bij hem hoort.

Maar de werken van de schepping kan hij niet vernietigen en hij kan ook het leven van een mens niet beëindigen, maar wel mensen met dezelfde wil daartoe aanzetten. En Ik belet het hem niet omdat ieder mens een vrije wil heeft en niet hoeft te doen wat hij hem influistert. Doet hij het, dan zal hij zich ook te verantwoorden hebben, juist vanwege zijn vrije wil. Hoe sta Ik echter zelf tegenover zulke daden die tegen het leven van een mens gericht zijn? Weer laat Ik de vrije wil van de mens gelden, wat hij ook van plan is.

Maar steeds beslis Ik nog over leven en dood. Want Ik kan heel goed ook een kwaad plan verijdelen, Ik kan er ieder mens voor behoeden om aan aanvallen van slechte mensen ten offer te vallen en Ik weet of en wanneer Ik een mens deze bescherming geef. Ik weet ook wanneer het laatste uur van een mens heeft geslagen is dat Ik voor zijn aardse leven heb vastgesteld.

Want dan roep Ik de ziel van de mens weg voor haar bestwil - om haar te beschermen voor de terugval in de diepte, wanneer ze al een zekere rijpheid heeft bereikt, of ook om een ziel verder te gebruiken in het geestelijke rijk, dat ze aan het verlossingswerk deelneemt vanuit dit rijk. Zoals Ik ook het leven van diegene beëindig die geen vooruitgang op aarde meer laat zien of wiens opgave op aarde Ik als beëindigd beoordeel.

Dit alles bepaal Ik, want Ik ben de Heer over leven en dood. En al gaat mijn tegenstander nog zo bruto te werk, al zet hij ook de mensen die aan hem gebonden zijn aan tot daden van haat en liefdeloosheid, hij bezit niet de macht het einde van het leven van een mens te veroorzaken.

Hij kan alleen de mens als tussenpersoon weten te bewegen, maar hoe de uitwerking van elke nog zo slechte daad is, zal steeds aan mijn wil zijn overgelaten. Maar voor het willen van een daad moet iedere ziel zich verantwoorden en ook mijn tegenstander blijft de kluistering niet bespaard op grond van zijn activiteiten in de laatste tijd voor het einde.

Ik zal dus de mens die zich aan de wil van mijn tegenstander heeft overgegeven, zijn vrije wil laten, Ik zal hem niet verhinderen zijn voornemen uit te voeren al is het nog zo slecht, maar Ik zelf bepaal de uitwerking of laat het toe. En verliest een mens zijn leven door 'n duivelse aanslag, dan heeft mijn wil het einde van hem voorbestemd, want Ik zelf roep een mens weg, omdat Ik inzie wanneer het uur daarvoor is gekomen.

En al zegeviert mijn tegenstander nu ook, hij is ook slechts een werktuig in mijn heilsplan van eeuwigheid, hij heeft eerst de vrije wil van de mens nodig om zijn schandelijke plannen uit te kunnen voeren.

Maar met alles wat gebeurt, is in mijn heilsplan van eeuwigheid rekening gehouden en ook mijn tegenstander draagt er door zijn wil toe bij, dit heilsplan te ondersteunen en de mensen tot een beslissing aan te zetten, omdat ieder mens zijn vrije wil moet bewijzen, of hij kiest voor Mij of voor hem en daaraan beantwoordend ook al het wereldgebeuren zich afspeelt, waarbij hij wel nauw betrokken is, maar uiteindelijk toch mijn wil beslist tot hoe ver Ik zijn activiteiten duld, steeds met de vooruitziende blik op de afloop die Mij alleen bekend is.

Amen

BD.8767

1 maart 1964

De onmetelijke grootte en macht van God

Voor u is slechts een nietige fractie van mijn schepping zichtbaar, zelfs wanneer u de sterrenhemel beschouwt zo ver uw oog reikt.

De hele oneindigheid is vervuld met mijn scheppingen, en daaruit kunt u ook het ontzettend grote aantal geestelijke wezens opmaken, door wie al deze scheppingen bewoond zijn, die vooreerst zelf bestaan uit het geestelijke dat gevormd is en het verder (hoger) ontwikkelde geestelijke herbergen, dat tot rijpheid moet komen.

Er is een onmetelijk groot leger van geestelijke wezens - eens gevallen oergeesten - in deze scheppingen gebonden met het doel terug te keren naar zijn uitgangspunt, naar Mij.

En daaruit zult u ook moeten concluderen dat er sprake is van eindeloos lange tijden, die u met het woord "eeuwigheden" kunt aanduiden, die ervoor nodig zijn om al het eens gevallene te vergeestelijken, uit de harde materie te bevrijden en weer te laten worden, wat het was in het allereerste begin. En u zal u dan ook de eeuwige Godheid anders voor de geest stellen, want mijn grootte en macht is onmetelijk.

Alles is onbegrensd, wat met Mij in verband kan worden gebracht, het zij mijn Wezen, het zij mijn regeren en werkzaam zijn in de oneindigheid.

En dan zal het u helemaal onbegrijpelijk voorkomen, dat Ik Mij tot ieder van mijn geschapen wezens over buig en het aanspreek.

U zult u echter als mens ook geen voorstelling kunnen maken van mijn Wezen, dat alles overtreft wat u zich voor kan stellen, dat niet in een vorm gegoten kan worden,

waaraan de hele oneindigheid is onderworpen, die geregeerd wordt door Zijn wil en Zijn macht.

Want uw denken is begrensd en kan het onbegrensde niet vatten, voordat u niet zelf een graad van volmaaktheid hebt bereikt, die het u mogelijk maakt, dieper door te kunnen dringen in het geheim van het Wezen van uw God en Schepper. Eeuwigheden bestaan dus de scheppingen al in het universum, en eeuwigheden zullen nog voorbijgaan, tot alles vergeestelijkt is.

Want voor Mij bestaan tijd noch ruimte.

Ik beheers de hele oneindigheid, en voor Mij is verleden, heden en toekomst één.

Maar Ik vind mijn gelukzaligheid in het voortdurend scheppen en uitstralen van mijn kracht in de oneindigheid, en Ik schep niets, zonder mijn liefde en wijsheid werkzaam te laten zijn, en daarom dienen alle scheppingen een doel, alleen kan u mensen daar geen algehele duidelijkheid over gegeven worden, want u kunt alleen dat vatten, wat in uw gezichtsveld bestaat.

En ook deze ophelderingen gaan uw bevattingsvermogen te boven, zolang u nog niet volmaakt bent. De ontzaglijke werelden, die u totaal onbekend zijn, zult u pas kunnen aanschouwen, wanneer u zelf in het geestelijke rijk u in een hoge graad van licht bevindt.

Want ook die horen dan tot de dingen die u gelukkig maken, en op u wachten, omdat het scheppingen zijn van onvoorstelbare aard, die u dan in ogenschouw zult mogen nemen, omdat u in staat bent geestelijk te schouwen en dan ook het doel waarvoor ze bestemd zijn inziet.

Ik ben het grootste en volmaaktste Wezen, dat voor u eeuwig onbereikbaar blijft, omdat de geschapen wezens mijn oerkracht niet zouden kunnen verdragen.

En toch ben Ik uw liefdevolste Vader, die tracht ieder schepsel afzonderlijk bovenmate gelukkig te maken en voor deze alle vreugden en heerlijkheden bereid houdt in het geestelijke rijk.

Maar omdat Ik hoogst volmaakt ben, moet ook het geschapen wezen een graad van volmaaktheid bereiken, om nu met Mij in innige verbinding gelukzalig te kunnen zijn.

En deze volmaaktheid kan alleen maar bereikt worden door de ommekeer van het wezen tot liefde, die eens zijn oerwezen was, want mijn liefde had het uitgestraald als zelfstandig wezen, en zo was het in zijn oorspronkelijke substantie, gewoon mijn uitgestraalde liefdekracht.

En het moet zijn in vrije wil veranderde wezen weer opnieuw vormen tot liefde, dan zal het ook alle heerlijkheden mogen genieten, die Ik voor al mijn kinderen bereid heb.

En mijn gelukzaligheid bestaat er in, alle wezens die eens van Mij zijn afgevallen weer terug te brengen, hen zolang met mijn liefde te achtervolgen, tot ze geen weerstand meer bieden en zich aan Mij en mijn liefde helemaal overgeven. En al mijn scheppingen in de oneindigheid staan in dienst van dit laatste doel, alle hemellichamen met al hun bewoners hebben hun bijzondere taak, en alle helpen het geschapene naar de laatste voltooiing. En al het geschapene moet op de hoogte zijn van hun God en Schepper, zodra het zich in het stadium van zelfbewustzijn bevindt. En het moet in vrije wil de vereniging met deze God en Schepper van hem nastreven, om die eens tot stand te brengen met Hem, die hem dan de hoogste gelukzaligheid verzekert. U mensen doe Ik dit weten toekomen, om u een kijkje te verlenen in de eindeloze schepping, die alleen voor u - voor de eens gevallen oergeesten - tot ontwikkeling is gekomen en die mijn eindeloze liefde alleen voor u heeft laten ontstaan, opdat ze voor u de weg zal zijn, waarop u weer naar Mij terugkeert, van wie u eens in alle volmaaktheid was uitgegaan. Slechts een klein lichtje wil Ik voor u ontsteken, wie Ik ben en welke onmetelijke liefde Mij bewogen heeft, de schepping te laten ontstaan - en dat Ik uit de hoogste hoogte Mij neerbuig naar u, mijn schepselen, om zelf u aan te spreken en u mijn Wezen te onthullen, voor zoveel u in staat bent dit te begrijpen, en dat Ik u steeds mijn liefde doe toekomen, die altijd en eeuwig u geldt en die zeker ook eens zal bereiken, dat u haar vrijwillig beantwoordt en dus nu de verandering van uzelf tot uw oorspronkelijk wezen voltrokken hebt.

En pas dan zult u mijn liefde, wijsheid en macht inzien, want u zult de gehele schepping kunnen overzien en onmetelijk gelukkig zijn, want aan de heerlijkheden zal geen einde komen, die Ik voor hen bereid heb, die Mij hun liefde schenken.

Amen

* * *